

Jørn Holm-Hansen
Sigrid Skålnes

Mulighetene for tverrprofesjonell undervisning om barn og unge

Evaluering av INTERACT ved OsloMet

NIBR

By- og regionforskningsinstituttet

HØGSKOLEN I OSLO
OG AKERSHUS

Mulighetene for tverrprofesjonell undervisning om barn og unge

Andre publikasjoner fra NIBR:

NIBR-rapport 2016:17

**Forebygging og oppfølging av enslige
mindreårige asylsøkere som forsvinner
fra mottak og omsorgssentre**

Samarbeidsrapport NIBR/NOVA 2017

**Oppmerksomhet blant barn og unge i
folkehelsearbeidet.
Nullpunktundersøkelse for Program for
folkehelsearbeid settes i verk**

Publikasjonene
kan skrives ut fra
<http://www.hioa.no/nibr>

Jørn Holm-Hansen
Sigrid Skålnes

Mulighetene for tverrprofesjonell undervisning om barn og unge

Evaluering av INTERACT ved OsloMet

NIBR-rapport 2018:2

Tittel: Mulighetene for tverrprofesjonell undervisning om barn og unge – Evaluering av INTERACT ved OsloMet

Forfatter: Jørn Holm-Hansen og Sigrid Skålnes

NIBR-rapport: 2018:2

ISSN: 1502-9794
ISBN: 978-82-8309-228-8 (Elektronisk)

Prosjektnummer: 3724

Prosjektnavn: INTERACT-evalueringen

Oppdragsgiver: SAM - OsloMet

Prosjektleder: Jørn Holm-Hansen

Referat: Evalueringen tar for seg utfordringer ved å integrere felles undervisning i tverrprofesjonelle tilnæringsmåter helse-, sosial- og lærerutdanningene ved OsloMet – storbyuniversitetet. Den skisserer også et opplegg for fortløpende evaluering av slik undervisning.

Sammendrag: Norsk

Dato: Februar 2018

Antall sider: 71

Utgiver: By- og regionforskningsinstituttet NIBR
OsloMet - storbyuniversitetet
Postboks 4 St. Olavs plass
0130 OSLO
Telefon: (+47) 67 23 50 00
E-post: post@nibr.hioa.no

Vår hjemmeside: <http://www.hioa.no/nibr>

Trykk: X-idè
Org. nr. NO 997058925 MVA
© NIBR 2018

Forord

Høsten 2017 påtok By- og regionforskningsinstituttet NIBR seg å evaluere prosjektet INTERACT – Interprofessional Interaction With Children and Youth. Prosjektet inngår i en større satsing ved OsloMet – storbyuniversitetet, og tar sikte på å møte samfunnets behov for bedre samordning av tjenester rettet mot barn og unge, bedre samarbeid mellom profesjonsutøvere og bedre samarbeid mellom barn/unge og profesjonsutøverne.

Evalueringen har blitt gjennomført med dokumentstudier, intervjuer og observasjon. Vi benytter anledningen til å takke alle som har stilt opp og delt fakta, erfaringer og synspunkter med evalueringsteamet. Teamet har bestått av prosjektleder Jørn Holm-Hansen, som har ført rapporten i pennen, og Sigrid Skålnes. Aktiv støttespiller har vært nestor i evalueringsforskning, Bergljot Baklien.

Kontaktpersoner i INTERACT har vært professor og prosjektleder Liv Mette Gulbrandsen og administrativ leder Monica Melhus.

Oslo, mars 2018

Geir Heierstad
Forskningssjef

Innhold

Forord	1
Figuroversikt	4
Forkortelser	5
Sammendrag.....	6
1 Innledning.....	12
1.1 Bakgrunn	12
1.1.1 INTERACT's røtter	13
1.1.2 Den opprinnelige søknaden.....	14
1.1.3 NOKUT's vurdering	15
1.1.4 INTERACT som forprosjekt.....	17
1.1.5 INTERACT i praksis så langt	18
1.2 Evalueringen	21
1.2.1 Formålet med evalueringen	22
1.2.2 Evalueringsegrepene.....	22
1.2.3 Datagrunnlag.....	24
2 INTERACT og OsloMets struktur	26
2.1 Faglige utfordringer	27
2.2 Praktiske utfordringer.....	31
2.3 Digitalisering.....	35
2.4 Sårbarhet.....	37
2.5 Oppsummering	39
3 Styring og ledelse av INTERACT	42
3.1 Styringsgruppa	43
3.2 Arbeidsgruppa	43
3.2.1 Noen erfaringer	46
3.3 Oppsummering	48
4 Opplegg for INTERACT's fortløpende egevaluering.....	49
4.1.1 Endringsteori	50
4.1.2 Hvordan evaluere output?	53
4.1.3 Hvordan evaluere outcome?.....	55

4.1.4	Hvordan evaluere impact?	55
4.2	Hva bør gjøres?	56
4.2.1	Organisering av evalueringsarbeidet.....	56
4.2.2	Måter å identifisere effekt og attribusjon.....	57
4.2.3	Evaluering av det organisatoriske	59
5	Konklusjoner og anbefalinger	60
	Litteratur	68
	Vedlegg 1 Liste over intervjuer og observasjon	70

Figuroversikt

Figur 1.1:	<i>Mål – handling - Resultat</i>	24
Figur 3.1:	<i>Organisasjonskart</i>	43
Figur 3.2:	<i>Medlemmer av Arbeidsutvalget</i>	46
Figur 4.1:	<i>Endringsteori</i>	50
Figur 4.2:	<i>Endringsteoriens sekvenser i INTERACT</i>	51

Forkortelser

BA	Bachelor (grad)
Digin	Digital innovasjon, OsloMets interne digitaliseringsprosjekt
FoU	Forskning og utviklingsarbeid
FS	Felles studentsystem
HF	Fakultet for helsefag ved OsloMet
HiO	Høgskolen i Oslo
HiOA	Høgskolen i Oslo og Akershus
LUI	Fakultet for lærerutdanning og internasjonale studier ved OsloMet
MA	Master (grad)
NOKUT	Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (direktorat)
SAM	Fakultet for samfunnsvitenskap ved OsloMet
SFU	Senter for fremragende undervisning
TKD	Fakultet for teknologi, kunst og design ved OsloMet

Sammendrag

Jørn-Holm Hansen og Sigrid Skålnes

Mulighetene for tverrprofesjonell undervisning om barn og unge – Evaluering av INTERACT ved OsloMet

NIBR-rapport 2018:2

Det er en økende erkjennelse i profesjonsutdanningene at det er behov for opplæring i tverrprofesjonell yrkesutøvelse. Det legges nå politiske føringer for å få det til. Disse kommer fra regjeringen via universitetene og ut til utdanningene. INTERACT er OsloMet – storbyuniversitetets pilotprosjekt for å utvikle tverrprofesjonell opplæring av studentene på de utdanningene som retter seg mot barn og unge eller har barn og unge som én av de gruppene man kommer til å arbeide med som profesjonsutøver.

Bakgrunnen er et ønske om at barn, ungdommer og familiene deres skal slippe å bli utsatt for dårlig kommunikasjon mellom de sosial-, helse- og skoleprofesjonene de har befatning med. OsloMet tilbyr utdanning i de fleste av disse profesjonene.

Det å prøve få helse- og sosialprofesjonene til å samarbeide bedre, kan neppe kalles unikt. Både i Norge og internasjonalt er det mange som arbeider med en slik målsetning. INTERACT går videre, og tar med seg pedagogene. Alle fire fakulteter ved OsloMet er involvert.

Utdanningene som er med når denne rapporten går i trykken, er fysioterapi, ergoterapi, sosialt arbeid, sykepleie studiested Kjeller, vernepleie, farmasi, barnevern heltid, grunnskolelærer, barnehagelærer og faglærer for design og håndverk. Dette er i bevegelse, og det er sannsynlig at følgende utdanninger slutter seg til etter hvert: sykepleie studiested Pilestredet, radiografi, ortopediingeniør og paramedic (prehospitalt arbeid). Etter hvert vil også deltidsutdanningene komme i forbindelse med at felles innholdsdel for helse- og sosialutdanningene innføres.

NIBR-rapport 2018:2

Som pilotprosjekt tar INTERACT sikte på å føre fram til en søknad i 2019 om å få tilkjent status som Senter for Fremragende Utdanning (SFU). De erfaringene som gjøres i pilotfasen, vil da brukes til å designe et best mulig senter.

INTERACT gir studentene erfaring med tverrprofesjonelt samarbeid allerede fra det første året på bachelorstudiet og deretter andre og tredje år av studieløpet. Undervisningen er organisert i tre moduler. De har alle noe felles: De skal utvikle en felles faglig plattform for alle involverte profesjonsstudenter.

Modul INTER1100 har tyngdepunkt på barn og unge i velferdsstaten, kulturell og sosial kompleksitet, barn og unges hverdagsliv og barn og unges rettigheter. Her skal studenten øve sammen i tverrprofesjonelle grupper på utforskende samtaler og observasjoner med barn og unge.

INTER1200, dreier seg om kommunikasjon med barn, unge og familiene deres i tverrprofesjonelle grupper.

INTER1300 setter samarbeidet i et teoretisk perspektiv samtidig som studentene jobber praktisk sammen på tvers. Her skal de utplasseres på praksissteder.

Innholdet i modulene skal integreres i fagplanene på den enkelte utdanningen. De utgjør et minste felles multiplum i emner som allerede tilbys studentene.

Studentene og praksisfeltet har vært aktive medspillere i arbeidet med å utvikle undervisningsopplegget som inngår i INTERACT.

Når det gjelder omfang, er dette så langt HiOA/OsloMets mest ambisiøse utdanningsrelaterte prosjekt på tvers. Allerede i 2018/19 kommer godt over to tusen studenter til å delta.

INTERACT har røtter tilbake til 2005 da fagfolk fra ulike profesjonsutdanninger innen helse- og sosialfag ved den daværende Høgskolen i Oslo gikk sammen om den del felles aktiviteter. Dette ledet fram til en søknad om status som Senter for fremragende utdanning i 2016. Søknaden kom til siste runde, men glapp der. Rektoratet ved Høgskolen i Oslo og Akershus (siden januar 2018 OsloMet – storbyuniversitetet) besluttet da at INTERACT skulle opprettes som pilotprosjekt med sikte på en ny søknad i 2019.

Høsten 2017 påtok By- og regionforskningsinstituttet NIBR seg å evaluere arbeidet med INTERACT så langt. Hovedtemaer for evalueringen, som foreligger i herværende rapport, er:

- Hvordan håndteres «silostrukturen» ved OsloMet?
- Hvordan ledes og styres INTERACT?
- Hvordan kan man lage et opplegg for fortløpende evaluering av INTERACT?

Silostruktur

På tradisjonelt universitetsvis, er OsloMet organisert etter disiplinære og faglige prinsipper. INTERACT opererer derfor på tvers i en organisasjon som er rigget for å fungere i en sterkt sektorisert struktur. Dette slår ut i både faglige og administrative forhold.

De fire fakultetene, de mange instituttene og utdanningene har ulike kulturer og ulike måter å gjøre ting på. Ulike faglige perspektiver på barn og unge gjør seg gjeldende mellom utdanningene og innad på dem. Fagterminologien kan variere mellom fag, noe som er en utfordring når man skal lage en felles plattform.

Noen helt sentrale forskjeller ligger i om barn og unge og familiene deres er de eneste grupper man jobber med eller om disse gruppene utgjør én av flere man har befatning med. Hvilke grupper barn og unge jobber man med, barn med funksjonsnedsettelse eller alle typer barn? Noen utdanninger har rammeplan, andre ikke.

INTERACT er avhengig av en rekke beslutninger og tiltak i de deltakende utdanningene. Hvilken stillingstype som har ansvar for å beslutte hva, hvem som har hvilke oppgaver, og når fristene er, er blant de tingene som varierer fra utdanning til utdanning. INTERACT må operere i omgivelser som ikke er strømlinjeformet. Årshjulene for program- og emneplanlegging er for eksempel ikke samordnet med hensyn til tidspunkt for frister.

Å få til god informasjonsflyt mellom INTERACT og utdanningene, har vist seg å være en utfordring.

Styringen av INTERACT

INTERACT er forankret i OsloMets rektorat gjennom Styringsgruppa. Den ledes av prosjekt-eier, pro-rector for utdanning. Her er faglige representanter, studenter og praksisstedene representert.

INTERACTs Arbeidsgruppe er forbindelsesleddet ut i fagene og den daglige driften av prosjektet. Gruppa består i stor utstrekning av medlemmer som har vært med siden forløperen til idéen om tverrprofesjonelt arbeid om barn og unge tok form i 2005, altså ildsjelene. Det kan skape en følelse av at noen er mer innenfor enn andre. Det er ikke økonomi til å utvide Arbeidsgruppa, men for å styrke forankringen, er det planlagt å opprette et «fagråd» der alle deltakende utdanninger er med.

Fortløpende evaluering

I denne rapporten blir det skissert et rammeverk for fortløpende evaluering av INTERACTs metodebruk og den innvirkningen metodene har på studentenes evne til tverrprofesjonelt arbeid. Formålet med evalueringen er læring og begrepet endringsteori står sentralt. Her vektlegges sekvensen fra «input» (selve aktivitetene, for eksempel INTER1100) til «outcome» (de umiddelbare resultatene, for eksempel mer oppmerksomhet hos studentene for andre profesjoners mulige bidrag) og videre til «impact» (som her vil være endret praksis i yrkeslivet). Det blir skissert hvordan dette kan evalueres praktisk og konkret på hvert ledd i denne sekvensen. Rapporten redegjør også for hvordan INTERACT kan fastslå den utgangsposisjonen («baseline») resultatene skal vurderes ut fra.

Anbefalinger

1. Forskningsbasert undervisning. Det bør gjøres tydeligere hvordan INTERACT er koblet opp mot forskning, ikke bare i de fagene som inngår, men også til forskning om tverrprofesjonalitet. Man må også vise til at man skaper et læringsfellesskap («learning community»). INTERACT bør satse på å få publisert et par fagartikler om tverrprofesjonalitet innen 2019.
2. «Eierskap» på alle ledelsesnivåer. INTERACT må levere resultater raskt, vise at prosjektet er en pådriver for å bruke digitale løsninger samt at det kobler seg opp internasjonalt.

for at rektoratet skal utvikle et entusiastisk eierskap til prosjektet. Alle utdanningene som deltar må, med sine ulike tradisjoner, perspektiver og terminologier, trekkes inn i pensumutvikling og veiledning. Det bør opprettes et fagråd der alle involverte utdanninger inngår.

3. Eksterne koblinger på OsloMet. INTERACT må kobles bedre til andre deler av OsloMet og vise at prosjektet har spredningseffekt. Her vil det hjelpe om Oslomets ledelse på ulike nivåer og andre støttespillere informerer om – og gjerne framsnakker – prosjektet enda mer aktivt enn hittil.
4. Spredning utover OsloMet. INTERACT må sikre seg gode alliansepartnere eksternt. Et suksesskriterium for INTERACT vil være at prosjektet har påvirkning utenfor eget nærmiljø, ikke bare på egen institusjon, men også nasjonalt, internasjonalt og i fagene.
5. Internasjonale nettverk. Det er viktig med gode internasjonale nettverk, blant annet for å sikre fagfellevurderinger av aktivitetene. Folkene bak INTERACT har oversikt over egne fagfelt internasjonalt, men må i det videre arbeidet konsentrere innsatsen om å koble seg opp mot internasjonalt ledende miljøer på tverrprofesjonalitet, i særdeleshet de som er rettet mot barn og unge.
6. Sammenheng mellom teori og praksis, tett kobling til interessenter. Det vil være viktig å dokumentere hvilken nytte praksisstedene vil ha av INTERACT.
7. Studentmedvirkning i ledelsen. INTERACT har helt fra starten av hatt studentmedvirkning med stort engasjement. INTERACT bør se nærmere på faglitteraturen og de praktiske erfaringene fra andre steder med det som internasjonalt kalles 'student engagement' og 'co-creation' i utviklingen av studieopplegg.
8. Digitalisering. Når INTERACT nå er i ferd med å få løst de umiddelbare problemene som skyldtes raskt oppstart, bør jobbingen med digitalisering av arbeidsmåtene prioriteres høyere enn hittil. INTER1100 var en god begynnelse i så måte.

9. Systematisk dokumentasjon og evaluering av prosesser og resultater. Det er nødvendig å sikre systematikk og fortløpende dokumentasjon, ikke bare av resultater, men også prosesser og tiltak. Det bør framgå tydelig hvordan INTERACT følger opp underveis, med stoppunkter. Et hovedformål med evalueringene er å få fram hva studentene får ekstra av at INTERACT finnes. Det bør opprettes en evalueringsgruppe. Én person bør ha ansvaret for å holde i evalueringsarbeidet. Evalueringsgruppa lager en rapport på bakgrunn av disse tilbakemeldingene som legges til grunn for diskusjonene i styringsgruppa. Styringsgruppa lager en halvårsplan med tiltak på basis av diskusjonen.
10. Systematisk jobbing med søknadsprosessen alt nå. Søknadsjangeren stiller særlige krav til innhold og framstillingsform samt tydelighet når det gjelder design, pengebruk og tidsplan. Derfor bør INTERACT inngå samarbeid med OsloMets forskningsadministrasjon, som har mye erfaring med søknadskrav til forskningsprosjekter. Kursing av INTERACTs Arbeidsgruppe i søknadsskriving bør vurderes.

1 Innledning

1.1 Bakgrunn

INTERACT inngår i en større satsing ved OsloMet – storbyuniversitetet, der målet er «å møte samfunnets behov for bedre samordning av tjenester rettet mot barn og unge, bedre samarbeid mellom profesjonsutøvere og bedre samarbeid mellom barn/unge og profesjonsutøverne».

Behovet for opplæring i tverrprofesjonalitet er allment erkjent og står sterkt som prinsipp innen pedagogikk og helse- og sosialfag. De som mottar tjenester har fordel av at profesjonene evner å samhandle. Brukergrupper møter som regel et hjelpeapparat og tjenesteytere som består av fagfolk fra ulike profesjoner. Barn og unge er én slik brukergruppe, der kontaktflaten mot tjenestene ikke bør framstå som fragmentert.

Kunnskapsdepartementet er tydelig i sine signaler om tverrprofesjonalitet som prioritert område. Et felles innholdselement i alle helse- og sosialfaglige profesjonsutdanninger i Norge er i ferd med å innføres. Her inngår tverrprofesjonell samarbeidslæring som et sentralt element. Forskrift om felles rammeplan for helse- og sosialfagutdanninger (2017) innebærer økte krav til læringsutbyttene knyttet til barn og unge. Her heter det blant annet at studentene skal lære å samhandle tverrfaglig, tverrprofesjonelt, tverrsektorielt og på tvers av virksomheter og nivåer, og å kunne initiere slik samhandling. De skal også tilegne seg kunnskap om barn og unge og være utøvere som ivaretar disse gruppenes behov for behandling og/eller tjenester og sikre deres medvirkning og rettigheter. En lignende tankegang ligger bak anmodningsvedtaket fra Stortinget om å innlemme arbeid rundt vold mot barn i alle relevante utdanninger.

INTERACT er i tråd med ønskene om tverrprofesjonalitet i helse- og sosialfagene, men går videre ved å innlemme også utdanninger utenfor helse- og sosialfagene. Dette er nokså unikt internasjonalt og noe annet enn for eksempel å gjøre noe tverrprofesjonelt mellom førskolelærere og barnevernspedagoger.

Initiativet til opplæring og trening i tverrprofesjonelt arbeid har hele tida hatt aktiv støtte fra studenter på de berørte utdanningene.

Det målrettede arbeidet ved det daværende Høgskolen i Oslo og Akershus (nå OsloMet – storbyuniversitetet) fram mot et Senter for fremragende utdanning (SFU) i tverrprofesjonell interaksjon i arbeide med barn og unge startet høsten 2015, og en søknad ble sendt NOKUT våren 2016. Ni av 22 søknader gikk videre til en finalerunde, og daværende HiOAs søknad var blant disse. HiOA nådde ikke helt opp i siste runde.

1.1.1 INTERACTs røtter

INTERACTs røtter går lenger tilbake enn arbeidet med å utvikle en søknad til SFU i 2016. Allerede i 2005 etablerte daværende Høgskolen i Oslo (HiO) tre tverrgående forskningsprogram som skulle bidra til samarbeid på tvers av det som den gangen var avdelinger. Søkornmidler ble utlyst og HOV –programmet (helse, omsorg og velferd) arrangerte nettverksbyggende «På tvers» - konferanser.

Flere av de som er aktivt med sentralt i INTERACT i dag benyttet HOVs tilbud om søkornmidler og møteplass (På tvers – konferansene) til å etablere en faglig plattform for et tverrfaglig forskningsprosjekt som etter hvert ble utviklet til «Snakk med oss» (SMO). Profesjonsutøvelse og barns deltakelse. Gruppen omfattet deltakere fra utdanningene i fysioterapi, ergoterapi, sykepleie, sosialt arbeid og barnevern. I 2007 fikk prosjektet midler fra to av Forskningsrådets programmer, VAM og Strategisk høyskoleprogram, og prosjektet ble startet opp med til sammen 13 fast ansatte og etter hvert fem stipendiater fra HOV-feltet.

SMO-prosjektet tok snart initiativet til en «samtale» med andre barneforskingsmiljøer, både internt på HiO og eksternt. Det ble arrangert møteplasser og nye forbindelser, også til de pedagogiske miljøene ved HiO, ble etablert. Ideen om å arrangere en åpen

HiO-konferanse for alle som drev barn/unge-relatert forskning kom opp, og komité ble nedsatt (Ingvil Øien, fysioterapi; Sølvi Helseth, sykepleie; Inger Ulleberg, lærer; Inger Marie Lindbo, barnehage; Liv Mette Gulbrandsen, sosialfag). Den første Barn og unge på tvers-konferansen ble arrangert i 2010 og har siden vært et årlig fenomen ved HiO/HiOA, etterhvert i regi av den tverrfakultære forskergruppa «Barneliv og profesjonsutøvelse».

«Barn og unge på tvers» - komiteen har også gitt ut to rapporter over forsknings- og utviklingsarbeid knyttet til barn og unge ved HiO/HiOA. Hensikten har vært å framheve dette forskningsfeltet ved institusjonen og å gjøre HiOAs barneforskere oppmerksomme på hverandre og se sammenhengen eller overordnede fellestrekk i barnerettede prosjekter på tvers av de ulike profesjonsutdanningene.

I 2015 tok HiOAs prodekaner for utdanning det formelle initiativet til en SFU-søknad fra HiOA og med barn og unge som utgangspunkt. De inviterte til et par møter med deltakere fra en rekke aktuelle utdanninger. Flere med bakgrunn fra SMO og Barn og unge på tvers var invitert. Man fant at HiOAs utdanninger var utmerkede hver for seg, men at de kunne utvikles i retning bedre samarbeidskompetanse og at alle skulle ha sterkere fokus på samarbeidet med de det hele gjelder – barn og unge. Lærdommene fra SMO var også betydningen av å involvere barnehage/skole i tverrprofesjonelle tiltak for og med barn. Dette var det lite av i nasjonal og internasjonal litteratur om tverrprofesjonell samhandling og utdanning, og det kunne derfor utgjøre et innovativt trekk i et framtidig SFU.

1.1.2 Den opprinnelige søknaden

Foranledningen for søknaden fra HiOA i 2016 var NOKUTs utlysning av midler til å etablere slike sentre ved landets universiteter og høyskoler. Det kunne søkes om inntil åtte millioner kroner per år i fem år med muligheter for ytterligere fem års forlengelse under forutsetning av at søkerinstitusjonen bidro med samme sum selv.

Forskning viser at samarbeid mellom ulike tjenestenivåer, institusjoner og profesjonsutøvere ofte ikke fungerer tilfredsstillende for det enkelte barnet og hans/hennes

familie/omsorgspersoner. En rekke NOU'er, stortingsmeldinger og andre politiske styringsdokumenter de siste to-tre tiårene har påpekt behovet for bedre samordning av tjenester og bedre samarbeid mellom profesjonsutøvere som forholder seg til den samme personen. Blant disse dokumentene er Meld. St. 19 (2009–2010) Tid til læring, Meld. St. 13 (2011–2012) Utdanning for velferd, Meld. St. 20 (2012–2013) På rett vei, Meld. St. 34 (2012–2013) Folkehelsemeldingen, NOU 12 (2012) Svikt og svik.

Prodekanene for utdanning ved de fire fakultetene på daværende HiOA tok det formelle initiativet til å samle en gruppe ansatte for å utvikle en søknad. Disse hadde arbeidet lenge med forskning og undervisning om og med barn og unge, både innen egne utdanninger og på tvers av utdanninger og hadde samarbeidet lenge (se 1.1.1). OsloMet har flere profesjonsutdanninger som først og fremst retter seg mot arbeid med barn, unge og familiene deres. Storbyuniversitetet har også en rekke utdanninger som har barn og unge som én av målgruppene sine. OsloMet er derfor i en unik situasjon til å kunne imøtekomme barn og unges behov for bedre samarbeid med sine profesjonsutøvere i barnehage/skole, helsevesen og velferdstjenester så vel som deres behov for bedre samarbeid mellom tjenestene og profesjonsutøverne det enkelte barnet møter gjennom oppveksten.

Gjennom et senter for fremragende utdanning ønsket HiOA å bruke mulighetene et bredt utdanningstilbud gir, til å tilby studentene erfaring med tverrprofesjonelt samarbeid allerede fra det første studieåret. Deretter skulle studentene få tilbud i tverrprofesjonelle grupper i hvert av de to påfølgende årene. Slik skulle de få kunnskap om og erfaring med samarbeid med deltakere fra andre profesjoner og med barn, unge og familiene deres som en del av sitt regulære utdanningsløp.

1.1.3 NOKUTs vurdering

NOKUTs avslag på den opprinnelige søknaden var ledsaget av en vurdering basert på kriteriene nedfelt i dokumentet «Tildeling av status som Senter for fremragende utdanning» av 11. februar 2016. NOKUT ga tilbakemeldinger i tre runder, to etter besøket på HiOA og én i workshop etter at de hadde gitt avslag. Der ble det gitt tilbakemeldinger og drøftet.

Søknaden fra HiOA hadde noen sterke sider som førte til at søknaden kom til «finalen». Den sterke involveringen og engasjementet fra studenter, ansatte og interessenter ble særlig framhevet. Alle disse gruppene viste at de hadde klare begreper om målsetningene og behovet for et tverrprofesjonelt senter rettet inn mot arbeid med barn og unge. Slik NOKUT så det, ligger det til rette for at de involverte partene kan samprodusere læringsressurser. Studentenes pådriverrolle, særlig gjennom den tverrprofesjonelle studentorganisasjonen Barn Oss i Mellom, ble lagt merke til. De arrangerer for eksempel egne konferanser om tverrprofesjonalitet.

Det var også sett på som positivt at prosjektet er så sterkt forankret i overordnede politiske målsetninger. Slik forankring gjør det lettere å få til virkning.

Søknaden kom til siste runde, men institusjonsbesøket som fulgte gjorde at det var de negative aspektene som dominerte NOKUT's endelige vurdering. De kan oppsummeres slik:

- *HiOAs institusjonelle struktur.* Hindringer i den 'institusjonelle strukturen' ved HiOA ble antatt å gjøre god implementering av prosjektet mindre sannsynlig. Dette gjaldt konkret «silotenkning», med andre ord at HiOA var for sterkt sektorisert i sin struktur til at et prosjekt på tvers av utdanningene ville kunne klare å fungere tilfredsstillende. Det ble også stilt spørsmål om kapasiteten på lavere nivåer i HiOA, særlig blant underviserne, som opplever en stor arbeidsbyrde fra før. Etter sitt institusjonsbesøk på HiOA vurderte NOKUT det slik at det ikke var tilstrekkelig bevissthet om disse problemene hos søker.
- *Styring og ledelse.* Senterets organisering og lederstruktur var ikke klart definert, og det var ikke tilstrekkelig bevissthet om betydningen av organisering. For å leve opp til NOKUTS kriterier, må Senteret ha en veldefinert faglig ledelse og være organisert slik at framdriften blir fulgt opp og evaluert på en effektiv måte.
- *Fortløpende evaluering.* Søknaden manglet et godt nok opplegg for evaluering og måling av resultatene og merverdien av senterbevilgningen. Her er NOKUT's kriterier at det må

foreligge et troverdig rammeverk for evaluering av senterets arbeid og virkningen senterets arbeid vil ha, fra et student-, ansatt- institusjons- og bredere interessentperspektiv.

Begrunnelsen NOKUT ga for avslaget på den opprinnelige søknaden ble lest med oppmerksomhet av HiOAs ledelse og ildsjelene bak søknaden, og vil ligge til grunn for arbeidet med å utvikle INTERACT.

Det vil ikke være NOKUT som behandler en eventuell søknad om SFU i 2019. Hele kunnskapsforvaltningen skal omorganiseres innen sommeren 2018. Godkjenning av SFU'er vil da ligge under en nye enhet i Bergen som består av dagens Senter for internasjonalisering av utdanning og Norgesuniversitetet, men de vil basere seg på en del av den kunnskapen som vil ligge hos nye NOKUT.

Det er grunn til å gå ut fra at kriteriene i 2019 vil være svært like de som gjaldt ved siste korsvei. NOKUT har fått veldig gode evalueringer av det norske SFU-systemet, og mange europeiske land følger dette med interesse. Norge regnes som et foregangsland på området. Andre lands SFU-lignende ordninger er gjerne små. Norge har fått til noe som er stort nok og som har prestisje i sektoren.

1.1.4 INTERACT som forprosjekt

Når den opprinnelige søknaden ikke gikk inn, valgte høgskolens styre likevel å satse videre på prosjektet. Det er ikke gitt noe direktiv om INTERACT fra rektor, men det ble bevilget strategimidler til et mer begrenset forprosjekt og til arbeidet med en ny søknad fram til neste søknadsfrist våren 2019. Det er dette som er styringssignalet. Arbeidet med utvikling av prosjektet og etablering av en hensiktsmessig organisasjon startet i januar 2017. Prosjektet beholdt navnet INTERACT, den samme forkortelsen som ble brukt i SFU-søknaden.

Undervisningstilbudet i INTERACT har blitt utviklet i samarbeid med studentene og praksisfeltet og består av tre moduler:

- INTER1100 – Den samme ungen: Ulike arenaer. Denne modulen skal gi en felles faglig plattform for alle involverte

profesjonsstudenter. Temaer det arbeides med, er velferdsstaten som ramme om jenter og gutters utvikling og læring, oppvekst i et samfunn preget av kulturell og sosial kompleksitet, barn og unges hverdagsliv og sosiale deltakelse, barn og unges rettigheter samt utforskende samtaler og observasjoner med barn og unge. En del av arbeidet gjennomføres i tverrprofesjonelle studentgrupper.

- INTER1200 – Kommunikasjon med barn, unge og familiene deres. Modulen gir innsikt i barns og unges rettigheter samt eksplorerende samarbeid mellom disse gruppene og profesjonsutøvere.
- INTER1300 – Tverrprofesjonelt samarbeid om og med barn, unge og familiene deres (utplassering på praksissteder). Modulen tar for seg hvordan profesjonene kan samarbeid rundt barn og unge både praktisk og i lys av teori.

INTERACT-pilotprosjektets samlede utdanningsspesifikke komponenter som skal inngå i hver deltakende utdanning, vil gå over tre år. Dette er under forutsetning av videre finansiering. Innen søknad sendes i 2019, vil prosjektet da ha gjennomført INTER1100 to ganger, én runde med INTER1200 og ha forberedt INTER1300 (søknad sendes våren 2019 og INTER1300 går høsten 2019). Arbeidet med gjennomføringen, hvilke problemer som oppstår og hvordan de løses, skal dokumenteres.

Et oppmuntrende faktum er at to av de søkerne som ble SFU i 2016, hadde levert søknad også i 2013 uten å nå opp den gang.

1.1.5 INTERACT i praksis så langt

Foreløpig er det bare INTER1100 som er prøvd ut. Studieåret 2017/18 var det 529 påmeldte studenter til INTER1100. Av disse tilhørte 289 de to utdanningene der INTERACT var obligatorisk (lærer 1-7 og fysioterapi) og 240 utdanninger der dette var, eller ble, valgfritt (barnevern, sosialt arbeid, vernepleie, barnehagelærer og sykepleie studiested Kjeller). De får ikke studiepoeng, men et kursbevis. På barnehagelærer- og sykepleierutdanningen ble tilbudet gjort valgfritt etter «opprør» blant studentene. På barnehagelærerutdanningen skjedde dette i oktober 2016 og på

sykepleie studiested Kjeller dagen før INTER1100 skulle gjennomføres tidlig i januar 2017.

Antallet påmeldte er én ting. Hvor mange som faktisk møtte opp noe annet. Tallene viser bra oppslutning der det var obligatorisk og betydelig frafall der det var valgfritt. Oppmøte for de to utdanningene som endte opp som obligatoriske:

- Masterstudenter lærer 1-7: 169 av 189 studenter.
- Ba fysioterapi: 89 av 97 studenter.

Felles for disse to studiene: En del av de fraværende sendte inn varsel om sykdom, og er i gang med kompensierende opplegg. Enkelte av disse vil nok også vise seg å være studenter som nå dropper ut av studiet, det er jo generelt en del frafall underveis i profesjonsutdanningene, særlig blant førsteårsstudenter. Foreløpig konklusjon, slik INTERACT ser det: Ikke bekymringsverdig fravær.

Oppmøtet for de valgfrie utdanningene var:

- BA Vernepleie: 4 av 14 påmeldte
- Barnevern deltid: 3 av 12 påmeldte
- Barnevern heltid: 6 av 12 påmeldte
- Sosialt arbeid: 4 av 8 påmeldte
- Barnehagelærerutdanning: 31 av 44 påmeldte.

Også noen av disse meldte inn sykefravær i forkant og har fått tilbud om kompensierende opplegg. Foreløpig konklusjon: Mange «optimistiske studenter» som melder seg på i oktober ender opp med ikke å møte i januar. Det kan antas at en kombinasjon av tidlig semesterstart rett etter juleferien, samt opplevd arbeidspress midt oppi øvrige studieoppgaver bidrar til at de trekker seg. Erfaringene tydeliggjør at valgfriheten bidrar til studentstøyt og mye ekstraarbeid for INTERACT.

Pro-reaktor for utdanning har i etterkant av disse erfaringene bestemt at deltakelse skal være obligatorisk for alle som deltar. Dette er i tråd med innspill fra tillitsvalgte for MA

lærerutdanningen og BA fysioterapi i etterkant av erfaringene med seminardagene i januar 2018.

INTER1100 ble altså gjennomført med nesten bare studenter fra lærer- og fysioterapiutdanningene. Dette viser hvor sårbart systemet er i oppstartsfasen. Når de involverte sykepleiestudentene (de fra Kjeller) i all hovedsak ikke kom, går ikke det bare ut over sykepleiestudentene selv, men også ut over de som er der fra andre profesjonsutdanninger, og som ikke får møte den flerfagligheten de hadde forventet og ønsket seg. Det er viktig å merke seg her at sykepleiestudentene er for ideen. Det var de praktiske konsekvensene av prosessen som provoserte dem.

Løsningen med å gjøre INTERACT dels valgfritt, dels obligatorisk, var en hybridløsning for å få kjørt gjennom opplegget til tross for at INTERACT ikke var i takt med utdanningenes årshjul for program- og emneplanlegging fra oppstarten i januar 2017.

Studentene på seminardagene i januar 2018 var fornøyde med undervisningen. I forkant var det laget et arbeidshefte med kortfattet og konsis beskrivelse av hva studentene skulle gjennom og hvilke oppgave de skulle løse. Studentene berømmet i intervjuer med evalueringsteamet arbeidsheftet for å gi «all nødvendig informasjon». Det var tydelig at mange hadde sett fram til å treffe studenter fra andre profesjonsutdanninger og at de var skuffet over mangelen på bredde. Dette må sies å være lovende for INTER1100 i 2018 når de aller fleste utdanningene har gjort tilbudet obligatorisk.

Det er verd å merke seg at heller ikke i 2018/19 gis det studiepoeng for deltakelse i INTERACT i form av et eget studiepoenggivende emne. Det er en lang prosess og krever mye samsnaking og samordning av programplanene på den enkelte utdanning for å beslutte hvor disse poengene skal tas fra. Innen søknaden sendes, vil dette måtte være klart. INTERACT har meldt inn til pro-dekangruppa at dette arbeidet må påbegynnes. Det felles grunnlaget for helse- og sosialfag må være på plass i 2020. Derfor er det et godt tidspunkt å gjøre arbeidet med å innarbeide INTERACT nå.

I forkant av INTER1100 ble det gjennomført kursing av veilederne. Av veilederne som hadde meldt seg denne gangen, var

24 fra de ulike utdanningene inklusive arbeidsgruppa fra INTERACT, seks fra praksissteder og ni masterstudenter. Kurset gikk over tre timer x 2 og bestod i en mini-versjon av INTER1100, med hjemmelektse «hverdagslivsforankrede samtaler» med barn og unge. Veilederne møter studentene fysisk én gang, ellers kommuniserer de i CANVAS.

Per 29. januar 2018 har følgende utdanninger meldt at de deltar på INTER1100: Sykepleie studiested Kjeller, fysioterapi, mensendieck, barnehagelærer, lærer 1-7, lærer 5-10, sosialt arbeid, barnevern og ergoterapi. Dette blir anslagsvis 1355 studenter. I tillegg gjennomfører farmasi INTER1100 internt på egen utdanning, før de fortsetter sammen med de øvrige utdanningene på INTER1200. Når denne rapporten skrives, er det fremdeles uvisst om barnevern heltid kommer til å delta på INTER1200 i 2018/19.

Farmasi får ikke til å delta på INTER1100 i vårsemesteret 2018 grunnet problemer med logistikken. De har imidlertid et sterkt ønske om å bli med, og har derfor avtalt en ordning, der de for studieåret 2018/19 får tilgang til alle ressursene for INTER1100 og gjennomfører det selv på høstsemesteret, kun for egen utdanning. Deretter blir kullet med videre på INTER1200 og INTER1300. Dette kan sies å være et eksempel på en pragmatisk løsning mellom utdanning og INTERACT.

I 2018/19 skal INTER1200 gjennomføres for første gang. Obligatorisk: Sykepleie studiested Kjeller, halvparten av fysioterapi, barnehagelærer, lærer 1-7, barnehagelærer og sosialt arbeid. Til sammen blir dette 680 studenter.

1.2 Evalueringen

Denne evalueringen har blitt gjennomført helt i startfasen av INTERACT. Det betyr at vi har hatt mindre materiale å bygge på enn det som er vanlig i evalueringer. Dertil kommer at INTERACT har startet opp i utakt med årshjulet for revisjon av program- og emneplaner på OsloMet. Henvendelsen fra INTERACT til de involverte utdanningene kom etter at undervisningsopplegget for 2017/2018 var spikret. INTERACT var fullstendig klar over de problemene som ville oppstå på grunn

av dette, men det var nødvendig å komme i gang 2017/2018 for å få nok dokumentasjon av erfaringer og læring innen 2019 når ny søknad om SFU er planlagt. Derfor må en del av de innvendingene mot INTERACT som er meddelt oss i intervjuer og samtaler med folk fra utdanningene ses mer i lys av denne situasjonsbestemte «utakten» enn som iboende svakheter ved INTERACT.

1.2.1 Formålet med evalueringen

Denne evalueringsrapporten bidrar til å legge grunnlaget for en ny og forbedret søknad om senter for fremragende forskning. Evalueringen tar derfor utgangspunkt i NOKUTs ankepunkter mot den innsendte søknaden fra HiOA (siden januar 2018: OsloMet – storbyuniversitetet). Evalueringen har i tråd med dette tre hovedformål:

- Vurdere, og gi anbefalinger om, intern forankring og betingelser for slik forankring på ulike nivåer ved OsloMet
- Vurdere, og gi anbefalinger om, arbeidsgruppas arbeid og organisering
- Utarbeide et opplegg for framtidig fortløpende egnevaluering av senterets arbeid

1.2.2 Evalueringsegrepene

I tråd med evalueringens tre hovedformål, har vi gjennomført den i tre moduler:

- Modul 1 - Her peker vi både på barrierer og føringer, forhold som hindrer og forhold som kan fremme forankring og iverksetting på ulike nivåer i OsloMet og på de involverte utdanningene. Vurderingen omfatter både faglige og administrativt-tekniske aspekter. Når det gjelder de faglige forholdene, undersøker vi blant annet hva de ulike utdanningene legger i tverrprofesjonelt arbeid med barn og unge og hvordan det inngår i det enkelte fagets ambisjoner og hvordan det passer inn i, alternativt kommer på tvers av, overordnede krav, for eksempel rammeplaner. Blant de teknisk-administrative betingelsene vi ser på, er

hvordan OsloMets strukturer er rigget til å kunne operere på tvers av fakulteter og institutter. Gjennom prosjektperioden vil vi formidle funn og luften foreløpige anbefalinger gjennom en formativ dialog med aktuelle beslutningstakere på ulike nivåer. Evalueringen gir anbefalinger om forhold ved OsloMets struktur som bør endres eller tilpasses for at et undervisningsopplegg av INTERACTs tverrprofesjonelle typer skal kunne fungere, men også hvordan INTERACT kan operere innenfor de gjeldende strukturene.

- Modul 2 – her identifiser vi barrierer og føringer knyttet til arbeidsgruppas arbeid og organisering, og presentere anbefalinger. Som i Modul 1 vil vi også her formidle og drøfte funn og foreløpige anbefalinger gjennom en formativ dialog med arbeidsgruppa. Modul 2 må ses i sammenheng med Modul 1 ettersom arbeidsgruppas arbeid i stor grad dreier seg om å forankre INTERACT fortløpende i det øvrige OsloMet. utfordringene for arbeidsgruppa består blant annet i å operere på systemnivå og å konkretisere kravene til deltakelse fra de involverte instansene i OsloMet. Også i denne modulen blir det gitt anbefalinger om hvordan man kan etablere en organisering og lederstruktur for senteret som tilfredsstiller kravene til et tverrprofesjonelt og tverrfaglig SFU.
- Modul 3 - Utarbeide et opplegg for framtidig evaluering av senterets arbeid. Her vil vi både se på et permanent evalueringsopplegg både for senterets arbeid og den tverrprofesjonelle utdanningens kvalitet.

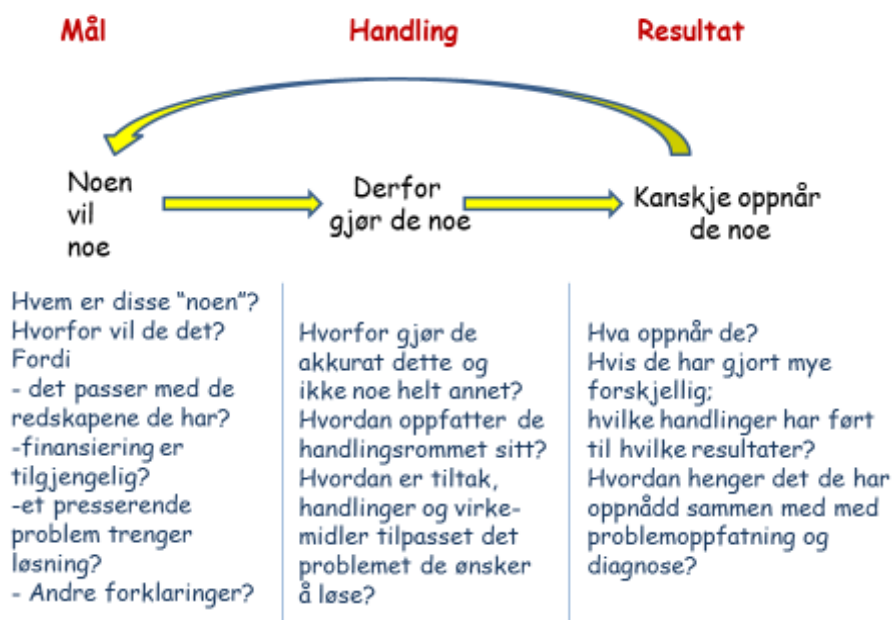
Evalueringens metode og design

Evalueringen tar sikte på å gi et bedre grunnlag for valg som må tas for å få til en god søknad til NOKUT. Evalueringens overordnede grep er hentet fra følgeforskningen. Den skal ha en formativ funksjon ved å gi praktikerne og beslutningstakerne en økt bevissthet om hva som er pushfaktorer og bremseklosser i iverksettelsesprosesser de står oppe i. Slik får de mer kunnskap om hvilket handlingsrom de har og kan ta bedre beslutninger. Derfor

legger følgeforskningen opp til at ikke bare konklusjonene, men også intervjuene foregår på en slik måte at de skaper økt bevissthet om handlingsrommet hos informantene/aktørene. Evaluatorene ber dem reflektere over spørsmål om pushfaktorer og bremseklosser. Slik blir informantene/aktørene ansporet til å tenke om rammebetingelsene sine på en måte som de kanskje ikke har gjort før. Evalueringsteamet vil, når de anser det som formålstjenlig, opptre som «Djvelens advokat» ved å foreta kritiske vurderinger av de valgene OsloMet og INTERACT's arbeidsgruppe har tatt og planlegger å ta.

For å strukturere intervjuene og samtalen om foreløpige funn og anbefalinger har følgende tankemodell blitt brukt (Baklien 2000):

Figur 1.1: *Mål – handling - Resultat*

1.2.3 Datagrunnlag

Denne evalueringen baserer seg på lesing av INTERACT's interne og eksterne dokumenter, en rekke intervjuer, noen av dem med

flere deltakere samt observasjon av aktiviteter i prosjektet (se Vedlegg 1).

2 INTERACT og OsloMets struktur

INTERACT har støtte fra rektoratet, noe vedtaket i høgstyret om å gi prosjektet strategimidler etter at søknaden ikke gikk inn, vitner om. Fakultetene har et mål om tverrfaglighet og tverrprofesjonalitet. Selv om det kan variere noe hvilke utdanninger som er involvert i INTERACT i hva og til hvilke tidspunkter, deles ønsket om tverrprofesjonalitet i utdanningen av yrkesgrupper som arbeider med barn og unge av de involverte utdanningene:

- Fysioterapi
- Ergoterapi
- Sosialt arbeid
- Sykepleie studiested Kjeller
- Vernepleie
- Farmasi
- Barnevern
- Grunnskolelærer
- Barnehagelærer
- Faglærer for design og håndverk

Både de administrativt og faglige ansatte er positivt innstilt. Dette gjelder både for utdanninger som bare arbeider med barn og unge og de som har barn og unge som en del av virkefeltet sitt. Interessen for INTERACT har fått drahjelp av kravet om nye

rammeplanene etter nye forskrifter som pålegger fellesemner som alle studier innen helse og sosial skal ha, og der det legges vekt på barn og unge. Krav om tverrfaglighet og tverrprofesjonalitet gjelder også andre utdanninger enn de rene helse- og sosialfagene.

Graden av entusiasme både i rektoratet og på utdanningene kan nok likevel variere, men grunnholdningen til INTERACT på OsloMet er positiv. Dette forhindrer ikke at INTERACT støter an mot strukturene ved institusjonen, noe NOKUT også pekte på. Som universiteter flest, er OsloMet organisert etter disiplinære og faglige prinsipper. Dette gjenspeiles lokalt i ulike kulturer og ulike måter å gjøre ting på, helt ned til det helt praktiske. Men også som institusjon er OsloMet preget av denne sterke sektoriseringen. Styringsredskapene reflekterer dette. INTERACT, som per definisjon går på tvers, opplever derfor en rekke hindringer. Disse er i stor grad reinte tekniske (se 2.2).

I dag er INTERACT plassert under pro-rektor for utdanning fordi prosjektet drives med strategimidler. Slik vises det også tydelig at prosjektet er tverrgående. Det systemtekniske (håndteringen av FS) ligger under fakultet for lærerutdanning og internasjonale studier, LUI. På sikt vil det være mulig å plassere hele INTERACT ved et vertsfakultet.

2.1 Faglige utfordringer

En grunnleggende faglig utfordring i et prosjekt av INTERACTs type, som ikke bare dreier seg om utdanninger innenfor helse- og sosialfag og heller ikke bare om utdanninger med primærfokus på barn, er å skape en felles forståelse. For INTERACTs del er denne todelt. Dels dreier det seg om å skape en felles forståelse for grunnleggende trekk ved barn og unges situasjon som er relevant for alle de berørte utdanningene. Dels dreier det seg om kunnskap og ferdigheter i tverrprofesjonelt arbeid som sådan.

Noe av forståelsen hjelpes på vei av styringssignaler nettopp om tverrfaglighet og tverrprofesjonalitet og konkrete krav knyttet til dette. Dette dreier seg om pålegg fra Kunnskapsdepartementet og interne føringer fra OsloMet (der INTERACT er én slik føring). INTERACT gir slik en arena til hjelp for å gjennomføre de nye kravene til læringsutbytte.

Det er nokså forskjellige aktører som skal gjennomføre INTERACT. Til tross for støtte til ideen om elementer av tverrprofesjonalitet i utdanningene, er det ulike oppfatninger av hva som bør gjøres for å få det til og hva som ligger i begrepet. Intervjuene viste at det er mange «stemmer» i sving i og rundt INTERACT. Det er ulik grad av «eierskap», følelse av å stå sentralt, men også praktiske utfordringer rundt hva som skal ut fra eksisterende emner for å få plass til INTERACT.

Det har skortet på den faglige motivasjonen hos en del av lærerne. Som én informant uttrykte det: «Det er et problem at alle har fulle arbeidsplaner og er overarbeidet. Underviserne spør: Hva får jeg igjen for å delta i INTERACT?» En annen forklarte den labre interessen hos de ansatte med at de mener de har mye av denne kompetansen fra før og at det kommer på toppen av full arbeidsplan.

Noen mente INTERACT ikke i tilstrekkelig grad hadde tatt høyde for særegenhetene på de enkelte utdanningene og at prosjektet burde sørget for bedre forankring i utdanningenes behov. Andre, som fysioterapi, meldte at INTERACT var akkurat det de trenger. De som veileder turnusstudentene på fysioterapi, forteller at det studentene har minst kompetanse på, er barn. Derfor har denne utdanningen lenge ønsket seg at flere har praksis med barn. Nå er det bare noen få som har det. På sosialt arbeid fant man at INTERACT var svært relevant for undervisningen i velferdsrett, hvor det også blir innlemmet.

De berørte utdanningene har ulik vektlegging av barn og unge, noen har det som hovedoppgave, andre som én av flere grupper de jobber med. Når de jobber med barn, har noen utdanninger hovedfokus på barn med særlige utfordringer (vernepleierne) mens andre (lærerne) favner alle. Noen jobber bare med barn som har funksjonsnedsettelse, mens andre jobber med alle slags barn. Fysioterapi har, når de jobber med barn (og de har pediatri som emne) hovedfokus på barn med særlige fysiske utfordringer enten disse er av permanent eller midlertidig karakter.

Det å innlemme noe i en utdanning som har rammeplan, er ikke det samme som på frie bachelorutdanninger som ikke har nasjonal rammeplan og som dermed ikke fører fram til autorisasjon. Utdanninger med rammeplan har såpass mange krav at det blir ekstra vanskelig å innarbeide nye ting.

Det er også ulikt når i studieløpet arbeid med barn kommer inn. Noen har ikke hatt om barn og unge før de skal i gang med INTERACT. På sosialt arbeid, sykepleie studiested Kjeller og fysioterapi er det først andre året de har om barn mens INTERACT begynner alt første året. På sosionomutdanningen kommer temaet barn og familie først i fjerde semester. På lærerutdanningen blir det litt vrient å integrere INTERACT tredjeåret, for da er det ikke noe pedagogikk på pensum, bare reine fag.

Per nå er det for få som eier INTERACT. Flere av de som ikke tilhører kjernegruppa, ved at de for eksempel ikke er representert i Arbeidsgruppa, oppfatter INTERACT som top-down. Eierskapet er svakt: «Nå er jeg i en eller annen gruppe i INTERACT i egenskap av studieleder, men husker ikke akkurat hvilken». En annen informant sa: «Jeg vet ikke om det er noen lærere herfra som deltar som veiledere».

Det er til dels nokså ulike faglige tradisjoner som involveres i INTERACT, og det er ulik fagterminologi. Det er en utfordring når det skal lages en felles plattform. En informant sa det slik: «Jeg støtte på et pedagoguttrykk i beskrivelsen av INTER1100 – husker ikke hvilket – og måtte google». Noen mente det faglige innholdet i INTERACT var blitt fastlagt uten at det ble tatt nok hensyn til de mindre involverte utdanningene og til «konkurrerende perspektiver». Andre pekte på at beskrivelsen av innholdet og læringsutbyttet i modulene var vage. Men dette kan det være vanskelig å gjøre noe med siden disse beskrivelsene må kunne passe inn de ulike fagplanene der INTERACT skal inngå, og derfor nettopp må være tøyelige for å passe alle.

Det kom også fram ønsker om bruk av «felles fagspråk» i beskrivelsen av modulene for å unngå at noen fagtradisjoner fikk dominere, stikk i strid med ideen om tverrprofesjonalitet. Et annet forslag dreide seg om å innlemme noe om jus og organisasjon i INTERACT, sånn at studenten ble mer oppmerksomme på hvilke lover de ulike profesjonene jobbet under.

Det er behov for mer faglig samrøre mellom de involverte fagpersonene fra de ulike utdanningene. Veiledningskurset som ble holdt i forkant av INTER1100 fungerte som en slik plattform, men kurset omfattet studenter og folk fra arbeidsplassene og var rettet mot selve veilederoppdraget. Som det fungerte kurset bra,

men det er nødvendig med mer trening og jobbing med tverrprofesjonalitet internt blant lærerne som gruppe også. Det er ikke bare studentene som trenger å lære dette. Opprettelsen av et «fagråd», der representanter fra alle involverte utdanninger inngår (se Figur 3.1), vil kunne være et egnet forum for å utvikle tiltak i så måte. Når sammensetningen av veilederkursene blir breiere fra lærersiden enn hittil, vil disse også være et sted for utvikling av tverrprofesjonalitet.

Noen utdanninger melder om stort press for å legge inn nye temaer i program- og emneplanene. Særlig gjelder dette kanskje lærerutdanningen (evnerike barn, aspergers syndrom, epilepsi og annet), mens andre sier slike krav ikke er så framtrepende. Vernepleie viser til at førsteårsstudentene er ferske, og INTERACT er ikke det eneste de blir bedt om å være med på. Det er blant annet diverse forskningsprosjekter der de inviteres.

Programplanene er «lovverket». Reell innarbeiding i programplaner av noe nytt krever at noen faglige må gi fra seg noe eksisterende. Faglig eierskap til «sine» temaer gjør dette til et møysommelig arbeid over tid. Når INTERACT kommer inn i programplanene, står de i «lovverket». Det er først når INTERACT blir emne og poenggivende at det blir alvor. Slik unngår man at INTERACT ender opp i reine happeninger, eller det en informant kalte «litt støy på siden, siden det ikke er forankret i studiet», men da vil det også gjøre seg gjeldende et behov for langsiktighet med hensyn til finansiering (se 2.4). prosjektleder, administrativ leder og to faglige medlemmer av Arbeidsgruppa hadde møte med studielederne i januar 2018. Studielederne har meldt inn emner de mener INTERACT skal inngå i samt hvem de emneansvarlige er. På fysioterapi innlemmes pensum i Fysio2200, «Forebyggende behandling, rehab og hab for spesifikke brukergrupper» og på lærerutdanningen i «Flerfaglig samarbeid».

Det faglige i INTERACT vil bli styrket når de fire planlagte PhD-ene knyttet til INTERACT kommer i gang. Stipendiatene vil styrke INTERACTs evne til å operere forskningsbasert, slik en SFU skal. To av stipendiatene (på SAM og LUI) har vanlige, treårige stipendiatkontrakter og skal bare drive forskning, men retningen vil bli angitt i utlysingene: Hvordan tverrprofesjonalitet kan styrke lærerutdanningen (LUI) og ledelse av samarbeidsprosjekter om barn og unge (SAM).

To av PhD-studentene er kliniske stipendiater (barnevern og helsesøster) og vil kunne styrke INTERACTs relasjoner til praksisstedene. Disse to har 40 prosents arbeidsplikt som i tillegg til avhandlingsarbeidet vil kunne gi INTERACT solid faglig støtte. Men det påløper mye arbeid for INTERACT siden stipendiatene skal være tett knyttet til prosjektet.

2.2 Praktiske utfordringer

Selv om de fleste synes at ideen er god, har det praktiske vært en utfordring. Det er mange tråder som skal samles for å få INTERACT til å gå seg til. Det er mye gjensidig avhengighet. Hvis noen somler med å overholde en frist, får det ringvirkninger. Man må operere på tvers av fakulteter og institutter som langt på vei er organisert som «siloe», altså sterk sektorisert med temmelig vanntette skott seg imellom. Som en informant sa det: «INTERACT kan oppleves som et rusk i maskineriet». Men til tross for at INTERACT bryter med alle etablerte strukturer på høyskolen, er folk i all hovedsak positivt innstilt til å løse problemer som oppstår. Det som begynner som kritikk, ender gjerne med dialog om praktiske løsninger. Flere informanter framhever betydningen av å ha en administrativ leder i prosjektet, om enn bare på halv tid, en som har solid erfaring med de praktiske utfordringene med studieadministrasjon.

På de berørte utdanningene har det vært uvisshet rundt verdien av INTERACT. Skal deltakelsen være obligatorisk eller valgfri, gi studiepoeng eller kursbevis og kommer det i tillegg eller erstatter det eksisterende undervisning? Problemene rundt valgfritt versus obligatorisk deltakelse er løst i og med at pro-rector for utdanning skar i gjennom i januar 2018, og bestemte at det skulle være obligatorisk for alle programmer som deltar (se 1.1.5).

Hver utdanning må etterhvert innpasse INTER1100, 1200 og 1300 hvert år. Dette er et stort arbeid. Derfor rulles INTERACT ut gradvist.

Det er forskjeller mellom utdanningene med hensyn til hvem som har ansvar for hva - kullansvarlig, studieleder eller emneansvarlig. Og det er uklare rolleforhold på ledernivå, mellom INTERACT og programansvarlige og innen hvert utdanningsprogram.

Fakultetene har ulike frister for når programplanene skal være ferdige. Når forankringen ikke er på samme sted/nivå samtidig alle steder, verken faglig eller administrativt, kompliserer det framdriften. Men det er likevel vanskelig å se for seg at INTERACT skal kunne være forankret like mye og på samme type stilling alle steder samtidig.

Informasjonsflyten vertikalt er et problem og det tok litt tid før INTERACT oppdaget det. «Noe av problemet med informasjonen er at prosjektet har vært under utvikling, og det har derfor ikke vært så mye å informere om», som en respondent uttrykte det. Her vil man kunne si at dette var en utfordring man kunne ha korrigert for ved å informere ekstra tydelig om det som tross alt var klart, og ikke minst passe på at informasjonen nådde videre. En respondent sa at den ansvarlige for INTERACT hos henne har sittet mye inne på sitt kontor og «glødet» der. Likevel har det vært brukt mye tid og krefter på å informere. Dette har skjedd enkeltvis, i små grupper og store grupper. Informasjonen har etter hvert kommet bedre ut, i takt med at INTERACT har tatt konkret form. Det er mulig INTERACT burde ha jobbet mer systematisk på instituttnivå for å sikre breiere spredning av informasjon og for å unngå flaskehalsler.

INTERACT har hatt god hjelp av studentene i organisasjonen Barn Oss i Mellom, som har arrangert informasjonsmøter med studentkullene. Studentene er godt integrert i prosjektet og kjenner det fra innsiden ettersom studenter valgt inn på valgmøtet til Studentparlamentet sitter i Styringsgruppa og deltar på workshops. De bidro aktivt til søknaden i 2016 og vil bli bedt om å være med på å utvikle 2019-søknaden også.

INTERACT betyr at OsloMet må utvikle og ta i bruk arbeids- og kommunikasjonsformer samt verktøy man ikke har hatt før. Å lage grupper på tvers av fakulteter og utdanninger innebærer at systemene, også de elektroniske, må tilpasses. Dette er ikke enkelt i FS. Det vil etter hvert bli et stort antall studenter, etter hvert opp mot 6000 i året.

INTERACT har god kontaktflate til praksisstedene. De er positive, men når det kommer til stykket, er det ikke så lett å stille ressurser, det vil si frikjøpe personer til å følge opp studentene.

Noen utdanninger har mye praksis, som sykepleie- og lærerutdanningene. Det gjør det vanskeligere å innlemme INTERACT i årsløpet. Det var for eksempel umulig å ta førsteårsstudentene på sykepleie studiested Kjeller med på INTER1100 ettersom tidspunktene for seminar dagene tidlig i januar falt sammen med eksamener og praktiske tester. Derfor ble andreårsstudentene valgt, noe som også kan være en fordel siden de har litt mer erfaring og allerede har hatt undervisning i sykdomslære og sykepleie for barn.

INTERACT skal inn i programplanene. Dette byr på utfordringer ettersom det er viktig at INTERACT framstår som likt i de ulike planene. Det er de enkelte utdanningsutvalgene som godtar programplanene, noe som gjør at det ikke er noen garanti for at det til slutt blir likt.

Årshjulet for tildeling av midler samsvarer ikke med årshjul for innarbeiding av endringer i programplaner.

INTERACT må håndtere både jobbingen med de eksisterende programplanene og med det som kommer fra 2019.

Det er en del bekymring på noen av utdanningene over at INTERACT ikke er obligatorisk og/eller gir poeng, eller er fast arbeidskrav. Slik blir motivasjonen lav. Særlig svakere studenter vil ha problemer med å engasjere seg i noe som ikke gir uttelling. For dem er dette ekstrabelastning. På noen studier er studentene svært vare for påføring av slik belastning, noe som har gitt utslag i «studentopprør» både på barnehagelærer- og sykepleiestudiet. Et godt eksempel på velvilje er følgende: «Det jeg som studieleder kan gjøre, er å la de dagene studentene skal jobbe med INTERACT, regnes som praksis.»

Selv om INTERACT har blitt mottatt positivt blant mange av lærerne, endrer ikke det på at de har fulle arbeidsplaner. Derfor er det ikke så mange frivillige. Det er vanskelig å ta noe ut fra arbeidsplanene deres. Hvis noe nytt skal inn, må det forhandles om det med den enkelte lærer. Hvis noen påtar seg noe ekstra, må de føre timer.

Entydige tilbakemeldinger fra utdanningene viser at det er bra det praktiske håndteres av INTERACT, «ellers ville det ikke gått, vi

har mer enn nok fra før». Oppfatningen synes å være at INTERACT ikke medfører noen koordineringsbelastning.

Ligger det et problem her? Er det utslag av en viss ansvarsfraskrivelse, eller distansering? Noen utsagn fra informantene kan tyde på at de, i hvert fall i den innkjøringsfasen INTERACT har vært hittil, ikke går løs på oppgavene med krum hals: «Mine førsteårsstudenter er invitert til å være med på INTER1100. Her hos oss er det valgfritt. Jeg vet ikke noe om responsen. Det er det INTERACT som tar seg av». En studieveileder sier: «Jeg skal legge til rette, men INTERACT selv må være pådriver og driver.». En annen respondent sier: «Veldig bra at det ikke er jeg som har ansvaret for registrering av frammøte. Det håndteres av INTERACT. For oss var det manna fra himmelen». Og: «Det er godt vi har INTERACT-apparatet for som studieleder har jeg ikke kapasitet til ta meg av alt. Godt å kunne si: 'Send en epost til INTERACT'. Hadde jeg hatt det praktiske ansvaret, hadde det ikke gått».

Det er en god del utfordringer med å få INTERACT til passe til OsloMets systemtekniske løsninger. FS har for eksempel funksjonalitet som retter seg mot studenter på samme emne, ikke på tvers. Da kan det bli mye manuell håndtering, for eksempel ved bruk av excel. Dette er arbeidskrevende og innebærer fare for menneskelige feil. Det har gitt en del ekstra utfordringer og rulle ut INTER1100 midt i den perioden hvor Canvas blir innført. Erfaringene tilsier at de som steller med det systemtekniske på OsloMet-nivå bør involveres tidlig for å sørge for at det praktiske tas hensyn til, og for eksempel manuell behandling unngås.

Med så mange utdanninger involvert, er det vanskelig å unngå uheldig timing. Ett eksempel på dette, som allerede har skjedd, er at oppgaven på INTER1100 i 2018 skal leveres innen 9. mars, dagen etter at sykepleiestudentene på Kjeller har hatt eksamen på studiet. At det dreier seg om en *innen*-frist og ikke en innleveringsdato, har nok ikke blitt tydelig nok kommunisert. Også farmasi oppdaget seint at det var arbeidskrav med innleveringsfrist som gir kollisjon med et kjemi-emne. Det var også en lignende kollisjon i forbindelse med seminardagene på INTER1100 tidlig i januar 2018.

Det er varierende entusiasme rundt digitaliseringens muligheter i undervisningen og administreringen av INTERACT (se 2.3).

2.3 Digitalisering

Digitalisering er et prioritert område med klare politiske styringssignaler, og det er ett av OsloMets to strategiske satsningsområder. Dette reflekteres i INTERACT. To medlemmer av arbeidsgruppa har dette som ansvarsområde (én fra farmasi og én fra fysioterapi). Digitale løsninger gjelder for arbeidet innad i INTERACT som organisasjon, i samordningen på tvers på OsloMet og for INTERACT-studentene i læringen.

Arbeidet i Arbeidsgruppa har hittil ikke vært preget av digitale løsninger. Kommunikasjonen går på e-post, noe som uunnngåelig fører til lange og gjerne forvirrende tråder når såpass mange er involvert. Bruk av K:-området har vært den fortrukne måten å dele filer og epost på.

En digital prosjektplattform der arbeidsgruppa kunne snakke sammen, ville vært langt mer ryddig og letthåndterlig. Fordelen med en egen plattform i stedet for å bruke epost og excel-ark på K:/, er for eksempel at det blir lettere å ha en 'gjøre-liste' med fordeling av ansvar og frister og det blir lettere å dele ting man finner på nett. Dette har vært diskutert i INTERACT og en gruppe har vært nedsatt, men noe av problemet er at de foreslåtte løsningene ikke ligger inne i OsloMets system. Dermed har ikke universitetets IT-tjeneste ikke støttefunksjon overfor dem.

Noe av tregheten med å ta i bruk løsninger foreslått av de to «digitaliseringsmedlemmene» av arbeidsgruppa, skyldes nok at INTERACT har måtte gjennomføre svært mye på kort tid og at det ikke har vært overskudd til på kort sikt å ta i bruk og lære seg nye arbeidsmåter selv om dette ville ha bidratt til effektivisering.

Også når det gjelder undervisningsmetodene, er det rom for mer bruk av digitale løsninger. Dette er høyt prioritert av OsloMet, og er nedfelt i programplaner og emneplaner. Forskning viser at digitale læringsmetoder fører til bedre resultater. «Flipped class rooms», der studentene får diverse materiale digitalt i forkant av møtet med læreren (forelesning), der det blant annet gis kontrolloppgaver med umiddelbar respons digitalt. De aller fleste som kommer fra videregående skole i dag er vant til å bruke multimediale læringsformer. I INTERACT har det vært tenkt temmelig tradisjonelt: Studentene skal møte opp og høre en god

foreleser. Verdien av denne undervisningsformen bør neppe oversees, men den kan underbygges av digitale arbeidsformer. Forelesninger har langt større virkning om studentene møter godt forberedt, og de slipper uansett ikke unna å lese pensum. Men det finnes mange digitalt baserte måter å hjelpe studentene til å møte godt forberedt.

Når det gjelder selve kursdagene, har INTERACT tatt i bruk digitale verktøy i form av meningsmålingsteknikker brukt til tilbakemelding fra studentene (kvalitetssikringssystemet) og muligheten for å skrive på tavler på nett. Dette er viktig ikke minst fordi det er et stort antall studenter som er med på INTERACT og antallet vil øke kraftig neste år. Det viser seg at studentene lettere stiller spørsmål og kommer med kommentarer om de kan gjøre det elektronisk, for eksempel på nettavler de kan skrive på fra telefon, nettbrett eller pc fra salen og som kommer opp på tavla.

Overgangen til CANVAS fra Fronter åpner for bedre bruk av digitale læringsformer. CANVAS gir god mulighet for å ha diskusjonsforum og legge inn bildemateriale. Den er bedre på oppgaveinnlevering (mindre mappepreg) og tilbakemeldinger, mer intuitiv og gjør det lettere å sette inn læringssti og å legge inn en naturlig gang i stoffet. Og den gjør det ikke minst lettere å legge ut stoff i forkant sånn at studentene kan forberede seg. Også i etterkant – til bruk i repetisjon av forelesningene – er CANVAS bra.

I tida etter kursdagene, når studentene skal gjøre en oppgave sammen, går det an å tenke seg at en del av møtene dem imellom og selve jobbingen kan skje elektronisk. Dette vil lette samarbeidet mellom studenter fra Kjeller og Bislett for eksempel. Det vil være enklere å få til at åtte studenter fra ulike fag møtes om det kan skje a-synkront eller i hvert fall uavhengig av sted.

Også når det gjelder innleverte arbeider fra studentene, kan digitale former være ett av flere alternativer. Det behøver ikke være en fagtekst i word/pdf, men også en digital fortelling med bilder og stemme. Arbeidsboka til INTER1100 skisserer digital bildefortelling og podcast som innleveringsformer ved siden av tradisjonell fagtekst og «PechaKucha» (20 bilder x 20 sekunder med kommentarer til bildene).

Oppmøtekontroll er et annet område der digitale løsninger er nyttige. Her finnes et opplegg som er om lag to år gammelt, der strekkoden på adgangskortet bipes og går rett inn i FS-systemet (felles studentsystem). Dette benyttet INTERACT på seminardagene i januar 2018 og det fungerte knirkefritt.

2.4 Sårbarhet

INTERACT er sårbart av flere grunner. En inkluderende, langsom prosess med å få INTERACT til å slå røtter i utdanningene, vil være ideell med hensyn til bærekraft på sikt. Men det forutsetter at man har den tida som trengs. Det har ikke INTERACT ettersom opplegget må være gjennomkjørt innen 2019 med unntak av INTER1300, som likevel skal være ferdig planlagt innen da.

Prosjektet har ennå ikke lyktes å slå ordentlig rot i alle de berørte utdanningene. Det er fremdeles preget av å være drevet av ildsjeler som sliter med å få informasjonen ut og rundt i utdanningene på en effektiv måte. De har heller ikke hatt den kontaktflaten på utdanningene som gjør at de vet hva som rører seg der, og om informasjonen om INTERACT faktisk har nådd ut. Derfor har INTERACT gått på noen smeller, slik som barnehagelærerstudentenes og sykepleierstudentenes protester, som gjorde at de i stedet for INTERACT som obligatorisk aktivitet, fikk det som valgfritt. En av utdanningene oppdaget for eksempel i januar 2018 at det var arbeidskrav på INTER1100 og innleveringsfrist som kolliderte med aktiviteter på ett av emnene deres. Dette skjedde til tross for at informasjonen hadde ligget ute siden august.

Som INTERACTs administrative leder formulerer det, har det ikke vært noen informasjonsflyt, men informasjonsdrypp som lander litt tilfeldig. Dette er i ferd med å bedres i takt med at INTERACT har tatt konkret form. Utdanningene fikk seg nok også en støkk av de nevnte studentopprørene, noe som vil gjøre dem mer påpasselige med informasjonen framover. Et aspekt her er også tid. Mye av den samme informasjonen har vært gitt flere ganger til de samme miljøene, men det er først nå i det siste at den har nådd helt fram. Representanter for utdanningene svarer ulikt på om informasjonen har vært god. Mange berømmer den for å være konsis, mens andre synes den har vært rotete og uklar. Det er

nødvendig å utvide stallen av ambassadører for INTERACT. Særlig viktig er det å få pro-dekaner, instituttledere og studieledere til å framsnakke prosjektet.

INTERACT har vist seg sårbar for manglende motivasjon fra studentenes side så lenge deltakelse er valgfritt. Dette er i ferd med ikke lenger å være en like stor fare siden tilbudet blir obligatorisk på de deltagende programmene i 2018/19. Motivasjonen blant studentene som møtte til seminardager tidlig i januar 2018, var stor. Det kan nok fremdeles likevel gjøres en del for å gjøre beskrivelsene av INTER-modulene tydeligere slik at studentene vet mer om hva de går til, og hva formål og læringsutbytte skal være.

Den største sårbarhetsfaktoren dreier seg om økonomi. Bevilgningsdatoen er uavhengig av fristene for undervisningsplanleggingen. Noe av det som trengs, er omlegging av programplanene og noen frister er opp til ett år i forkant. Når dette må skje uten at bevilgningen helt sikkert kommer, kan det skape usikkerhet.

Det var varslet at INTERACT ikke ville få like mye i strategimidler 2018 som i 2017, da det ble bevilget 3,4 millioner og fakultetene la til sammen en million (300 000 hver fra SAM, LUI og HF og 100 000 fra det foreløpig mindre involverte TKD). Dette skulle kompenseres med at fakultetene spyttet inn mer det andre året enn det første, men samtidig er fakultetene under ekstra press nå for å holde kostnadene nede, blant annet gjennom stillingsstopp for administrativt ansatte.

For 2018 ble potten fra strategimidlene redusert med 1,2 millioner til 2,2 millioner. En stund var det usikkerhet i INTERACT, og en viss frykt for at ambisjonsnivået måtte reduseres. Innen januar 2018 viste det seg at fakultetene i sum ikke knep inn på bevilgningene til INTERACT, to av dem ga faktisk mer enn året før. LUI ga 500 000, HF 350 000, SAM 250 000 og TKD 100 000. To deltakere er finansiert med 350 000 kroner for 2018 gjennom Digin for å jobbe med de digitale løsningene. I tillegg kommer støtte på 100 000 kroner fra potten for OsloMets strategiske satsing på internasjonalisering for å arrangere en internasjonal workshop høsten 2018 og å planlegge en internasjonal konferanse, som vil bli gjennomført i juni 2019.

Dessuten kan det gis administrativ støtte fra fellesadministrasjonen, tentativt tilsvarende en 20 prosents stilling. Samarbeidsmidler for helse- og sosialfag vil i tillegg finansiere en koordinatorstilling ved Ahus i 20 prosents stilling. Det er (per januar 2018) mulig SAM, HF og praksiskommunene kan få noe ytterligere samarbeidsmidler for helse- og sosialfag.

Samlet bidrag fra økning fakultetsbidrag, Digin, Internasjonaliseringsmidler og samarbeidsmidler fra helse- og sosialfag har bidratt til at samlet budsjett nå er ca 4,1 millioner kroner i stedet for fjorårets 4,4 mill. Dersom/når søknaden om SFU går gjennom, har INTERACT penger for fem år. Da blir det hele mer stabilt, noe som nok også vil øke entusiasmen og gjøre det lettere for utdanningene å engasjere seg fullt ut i senteret.

2.5 Oppsummering

INTERACT utfordrer strukturer og arbeidsmåter på OsloMet, som er sterkt preget både av en «silostruktur» som hemmer tverrgående aktivitet og profesjonsutdanninger som gjør sine ting på til dels svært ulik måte.

OsloMets studieadministrative «silostruktur» er langt på vei godt begrunnet i de systemtekniske redskapene som står til rådighet per i dag. Men den er til hinder for tverrgående aktiviteter, som INTERACT. Med sine rundt fire millioner kroner årlig til rådighet og primære forankring i fagene, har INTERACT neppe kapasitet til å utfordre den institusjonelle strukturen på OsloMet. Forankring i toppledelsen og støtte til å bryte gjennom hindringene er derfor helt nødvendig.

På de enkelte utdanningene er det siden INTERACT startet opp, blitt en gradvis større forståelse for og oppslutning om INTERACT. Det er likevel en rekke hemmende faktorer som ikke har med vilje å gjøre. Noen utdanninger som ikke har primærfokus på barn, har ikke om barn det første studieåret. Når studentene så skal delta i INTERACT allerede første året, kan det by på problemer, blant annet med å innpasse det i programplanene. Noen utdanninger har mye praksis som det kan være vanskelig å unngå kolliderer med INTERACT-aktiviteter. I det hele tatt er samordning av tidspunkter en utfordring. Selv noe så prosaisk som

rombestilling har vist seg vanskelig å koordinere med så mange utdanninger involvert.

På utdanninger med rammeplan vil det være vanskelig å være fleksibel med hensyn til å endre på innholdet enn på utdanninger uten slik plan. Det å innpasse INTERACT i rammeplanene har vist seg å være en utfordring. Det er et nullsumspill med et gitt antall studiepoeng og pensumsider. Noe må tas ut fra det tidligere pensumet, men hva?

Det å tilby studentene et valgfritt tilbud i håp om at de lot seg fenge av ideen om tverrprofesjonalitet, viste seg å være ønsketenkning alt ved første forsøk med INTER1100 i januar 2018. Det hører likevel med til bildet at de studentene som hadde det som obligatorisk aktivitet, og derfor møtte opp, både var motiverte og fornøyde.

OsloMet består av fakulteter, institutter og utdanninger med ulike måter å gjøre administrative ting på. Det er for eksempel ulike frister for når programplanen skal være ferdig. INTERACT har ikke forankring på samme funksjon, sted eller nivå fra utdanning til utdanning, noe som bidrar til ytterligere kompleksitet i samordningen. Informasjonsflyten på OsloMet når ikke alltid helt ut dit den skal, og går uansett ikke raskt. Dette har INTERACT erfart i fullt monn, men etter hvert klart å håndtere bedre gjennom økt lokalkunnskap om de enkelte utdanningene.

Enkelte utdanninger dreier seg bare om barn og vil kunne hevde at de allerede har svært mye av INTERACT-pensumet fra før. Det er også en utfordring for INTERACT å lage moduler med et innhold basert på fagtradisjoner og begrepsbruk som gjør at alle føler seg hjemme.

Selv om INTERACT støter an mot en del forhold ved OsloMet som må overvinnes om prosjektet skal lykkes fullt ut, er det også mange faktorer som legger til rette for at det skal lykkes.

Politiske føringar om tverrfaglighet fører til en velvilje fra rektoratet som muligens ellers ikke ville vært like sterk. Det samme kan nok sies om noen av de involverte utdanningene, der det ikke hadde vært like lett å forankre INTERACT utover enkeltansatte ildsjeler om det ikke var for de politiske føringene fra Kunnskapsdepartementet og OsloMet.

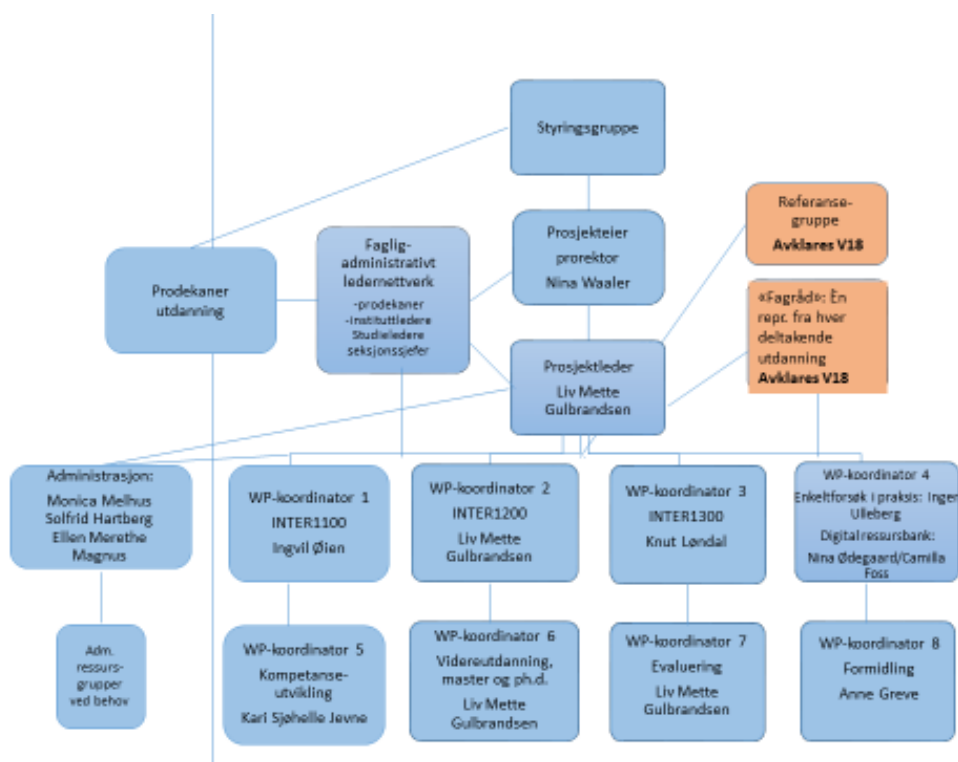
INTERACT bidrar til at nye digitale løsninger må presse seg fram i en studieadministrasjon med systemer og rutiner som knapt er kompatible med aktivitet på tvers av utdanninger, institutter og fakulteter. Dette gir prosjektet potensiell goodwill ettersom digitalisering er ett av OsloMets to strategiske satsninger. INTERACT gjør nok lurt i å håndtere denne katalysatorrollen aktivt. Sånn kan man også sørge for at den administrative «silostrukturen» som ellers fungerer som en hemske for prosjektet, kan svekkes.

Det at INTERACT har administrativ kapasitet, og har vist seg effektiv i så måte, har gitt prosjektet økt godvilje ute i utdanningene, der man har fryktet økt arbeidsbelastning på en allerede belastet administrasjon.

3 Styring og ledelse av INTERACT

Som det framgår av figuren nedenfor, er INTERACT forankret oppad i OsloMets ledelse gjennom Styringsgruppa, som ledes av pro-rector for utdanning og ut i fagene gjennom Arbeidsgruppa. Pro-dekanene for utdanning er involvert overfor Styringsgruppa. En Referansegruppe er planlagt, og det vurderes et «Fagråd» (endelig benevnelse ikke fastsatt) med representanter fra hver utdanning.

Figur 3.1: Organisasjonskart

3.1 Styringsgruppa

Styringsgruppa ledes av pro-rektor Nina Waaler og har prodekanene fra fakultetene samt representanter fra Senter for profesjonsstudier og Senter for Arbeidslivs- og Velferdsforskning ved OsloMet, Læringscenteret samt eksterne representanter som medlemmer. Studentene er representert gjennom organisasjonen Barn Oss i Mellom.

3.2 Arbeidsgruppa

Utfordringene for arbeidsgruppa vil blant annet bestå i å operere på systemnivå og å konkretisere kravene til deltakelse fra de involverte instansene i OsloMet.

Arbeidsgruppa har åtte faglige medlemmer. INTERACTs prosjektleder og den administrative leder inngår i gruppa.

Førstnevnte arbeider med INTERACT i en hundre prosentstilling (inkludert en 45-prosentandel FoU), mens den siste deltar i en 50 prosents stilling («utlånt» fra seksjon for studieadministrasjon og internasjonalisering ved Fakultet for helsefag, studiested Kjeller). Deltakelsen til de øvrige medlemmene i gruppa varierer mellom 100 timer i året til 30 prosents stillinger. Det er til sammen godt over 3,5 årsverk satt av til INTERACTs arbeidsgruppe.

Ikke alle utdanningene som deltar i INTERACT er representert i gruppa. For eksempel mangler sykepleie. I arbeidsgruppa er det en oppfatning om at gruppa ikke bør være for stor. Den skal være operativ og med mange medlemmer vil den lett bli tungrodd. Dertil kommer at det ikke er midler til mer frikjøp. Ulempen med dette er at viktige utdanninger ikke er med i kjernegruppa for INTERACT, noe som kan føre til problemer med kommunikasjon og følelse av «eierskap».

Arbeidsgruppa er likevel per i dag breiere sammensatt enn tidligere. Gruppas åtte faglige medlemmer er fordelt på seks utdanninger, to av dem fra den største "barneutdanningen" (lærer) på OsloMet. Bare halvparten av medlemmene er rekruttert gjennom arbeidet med forrige søknad.

Medlemmene av arbeidsgruppa kjenner i stor grad hverandre fra før, har jobbet sammen tidligere og mener seg organisk sammensatt. Sånn sett er de en hard kjerne, en slags «aksjonsgruppe». Utfordringen har vært å nå ut til flere, særlig til nøkkelpersoner på ulike nivåer med innflytelse over utdanningene, fra dekaner til emneansvarlige. INTERACT har vokst fram nedenfra og er blitt forankret på toppen.

De fagmiljøene som er direkte representert i arbeidsgruppa oppnår raskere og dypere forankring. Det virker som det er ekstra nyttig å ha representanter i arbeidsgruppa som er nær utdanningsprogrammene og de administrative strukturene.

Ikke alle de involverte utdanningene er med i arbeidsgruppa. Arbeidsgruppa er fremdeles preget av opphavet i en gruppe ildsjeler.

En utfordring for Arbeidsgruppa er tempo versus fundamentering. En inkluderende, langsom prosess med å få INTERACT til å slå røtter i utdanningene, vil være ideell med hensyn til bærekraft på sikt. Men det forutsetter at man har den tida som trengs. Det har ikke INTERACT ettersom mesteparten av opplegget må være gjennomkjørt innen 2019.

Rolleavklaringer ser ut til å være et viktig innslag i denne prosessen. INTERACT-gruppa har en rolle, studielederne en annen. Det er de siste som bestemmer! Ett underveis-mål er å skape møtesteder for de ansatte. Slik sett blander INTERACT seg inn i folks arbeidsoppgaver, og også inn i hvordan folk tradisjonelt har tenkt. Men det å finne en inngang og å få tilgang i de ulike utdanningene, er krevende.

Figur 3.2: Medlemmer av Arbeidsutvalget

Navn	Ansettelsessted	Utdanning	Stillingsbrøk i %
prof. Liv M. Gulbrandsen	SAM, institutt for sosialfag	Masterstudiene i sosialfag	100
Førstelektor Inger Ulleberg	LUI, institutt for grunnskole – og lærerutdanning, studielederområde 1	Lærerutdanningen	30
Prof. Anne Greve	LUI, institutt for barnehagelærerutdanningen	Barnehagelærerutdanningen	100 t studieåret 17/18, deretter 20
Høgskolelektor Camilla Foss	HF, institutt for naturvitenskapelige helsefag	Farmasi	20
Prof. Knut Løndal	LUI, institutt for grunnskole – og lærerutdanning, studielederområde 4	Lærerutdanningen	200 t studieåret 17/18, deretter 20
Førstelektor Ingvil Øien	HF, institutt for fysioterapi	Fysioterapi	30
Høgskolelektor Nina B Ødegaard	HF, institutt for fysioterapi	VU veiledningsutdanningen på fakultet HF	25
1.am. Kari Sjøhelle Jevne	SAM, institutt for sosialfag	Barnevern	20
Seniorrådgiver Monica Melhus	HF, seksjon for studieadministrasjon	Studiested Kjeller	50
Rådgiver Solfrid Hartberg	LUI, seksjon for studieadministrasjon	Studiested Pilestredet	50

3.2.1 Noen erfaringer

Startfasen har vært preget av at INTERACT måtte settes i gang for 2017/2018 til tross for at da prosjektet ville komme i utakt med OsloMets årshjul for endringer i program- og emneplan. Det var et

poeng å komme i gang da for å kunne ha skikkelig dokumentasjon på erfaringer innen søknad om SFU i 2019. Ordentlig i gang kom INTERACT først på vårparten 2017, men for at utdanningene skulle kunne innarbeide tilbudene i sine programplaner, burde dette ha skjedd seinest desember 2016.

Men det var først i desember INTERACT fikk midler. Å innarbeide INTERACT som poenggivende tilbud i INTERACT's første virkeår ble derfor umulig på utdanningene. Det har derfor vært liten tid til ordentlig å forankre INTERACT på utdanningene. Sosialt arbeid og barnevern på SAM samt vernepleie opplevde rot i informasjonsflyten og der endte INTERACT opp som valgfritt tilbud. Ting har måttet skje i hui og hast og det har stadig dukket opp uventede problemer. Gradvist har prosjektet klart å komme mer à jour med årshjulet og arbeidet med å forankre INTERACT i utdanningene foran 2018/19 må sies å ha lyktes.

INTERACT måtte starte opp i 2017, men det var egentlig for tidlig for involverte utdanningene. Også for INTERACT selv var det tidlig. Per 1. januar 2017 hadde prosjektet bare 1,3 stilling og en tynn skisse til det som skulle bli INTERACT. Det meste som har skjedd i INTERACT, har skjedd siden påske 2017, men burde ha ideelt sett ha startet med full steam desember 2016. Men uten å starte så raskt, hadde man ikke fått strategimidler fra daværende HiOA. Det var viktig å vise at det kom resultater, og det var nødvendig å starte dette året for å komme i havn med erfaringsinnhenting og læringen før søknad i 2019. En langsomt forankrende prosess hadde muligens vært ideell, men bare mulig om søknaden skulle sendes seinere.

«Hastverket» stilte ekstra krav til at Arbeidsgruppa var i stand til å operere på systemnivå og å konkretisere kravene til deltakelse fra de involverte instansene i HiOA/OsloMet.

Informasjonsflyten har vist seg å være et problem. Informasjonen kommer fram til enkeltpersoner på de enkelte utdanningene, men sprer seg ikke derfra ut på utdanningen. Derfor inviterer INTERACT til møter og prøver å komme på relevante møter for å informere. De som jobber studieadministrativt med å revidere og utvikle programplaner har et eget forum. Her har man tatt utgangspunkt i INTERACT.

3.3 Oppsummering

INTERACT har en styringsgruppe som forankrer prosjektet i rektoratet gjennom lederen, som er pro-rektor for utdanning, og i organisasjonen gjennom faglige representanter og studenter. Praksisstedene er også representert.

Arbeidsgruppa består i stor utstrekning av medlemmer som har vært med siden forløperen til idéen om tverrprofesjonelt arbeid om barn og unge tok form i 2005 (se 1.1.1.). Fordelen med dette er at dette er ildsjelene. Ulempen er at det kan skapes en følelse av at noen er mer innenfor enn andre.

Arbeidsgruppa har vært trukket mellom et ønske om å gjennomføre en langsomt forankrende prosess og ytre krav om å komme raskt i gang og få prøvd ut så mye som mulig av planene innen en søknad sendes i 2019. Det at INTERACT kom i gang såpass raskt, selv om man kom i utakt med årshjulet, viste seg å hjelpe på vanskene med å nå ut med informasjonsflyten. Det hele ble mer konkret og lettere å forholde seg til for de berørte utdanningene.

4 Opplegg for INTERACTs fortløpende egnevaluering

Evaluering dreier seg om å systematisere erfaringer for å kvalitetssikre og forbedre tiltak, prosjekter og ordninger. Målet er at de som er involvert i et tiltak, et blir mer oppmerksom på sammenhengen mellom hva de gjør og hva de oppnår (læring). I tillegg kan det være et mål å ansvarliggjøre de involverte (kontroll). Når det er læring og forbedring som er formålet, snakker vi gjerne om formative evalueringer. Når det er ansvarliggjøring og «kontroll», er det snakk om summative evalueringer. Som regel har evalueringer elementer av begge fordi man ofte trenger både å kunne oppsummere (gjennom summativ evaluering), og som å forme aktiviteten (gjennom formativ evaluering). Samtidig kan nok denne dikotomien blir for firkantet i mange former for evaluering i det virkelige liv (mer om dette hos Patton 1996, og om evaluering som skal føre til læring hos Svensson et al 2009 samt Nählinder 2009 og Halvorsen og Madsen 2013: 15-27).

INTERACT begir seg ut i temmelig ukjent faglig terreng. Det er et pilotprosjekt med preg av å være et pionerprosjekt. Da er evaluering viktig å kunne justere kursen på prosjektet, lære og se hvordan det man holder på med, fungerer. Dersom INTERACT skulle blir et SFU med tida, er fortløpende, aktiv evaluering et krav.

Her skisseres et rammeverk for evaluering av de metodene INTERACT benytter og identifisering av den innvirkningen det har på studentenes evne til tverprofesjonelt arbeid. Rammeverket tar først og fremst sikte på læring. Til grunn for rammeverket ligger de analysemulighetene som gis i begrepet endringsteori.

Evalueringene skal gjennomføres fortløpende, det vil si ved hver milepæl, for eksempel når en modul (INTER1100, 1200, 1300) er

gjennomkjørt, og behandles rutinemessig, i første omgang to ganger i året.

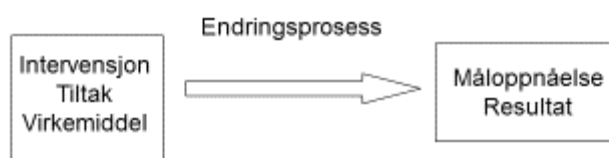
I det følgende blir det presentert noen forslag til hvordan evalueringen kan foregå. Det bør skjelnes mellom evalueringsopplegget for INTERACT på den ene siden og et framtidig SFU på den andre. Siden INTERACT er en pilot, der ting skal testes ut, legger vi opp til et nokså intenst evalueringløp. For SFU'en er det viktig å sørge for at evalueringsopplegget ikke beslaglegger for mange ressurser og blir uhåndterlig i daglig drift. Det er derfor lagt vekt på at evalueringsarbeidet ikke skal ta for mye tid og oppmerksomhet. Det skal være et letthåndterbart verktøy. Likevel er det viktig at alle involverte grupper er med og evaluerer. Gruppene som skal evaluere er studentene, det vitenskapelige personalet, utdanningene og praksisstedene.

4.1.1 Endringsteori

Ethvert tiltak, enhver intervensjon, baserer seg på en underliggende antakelse om at det er en sammenheng mellom det man gjør og det man oppnår. Antakelsen om sammenheng (teorien) er ikke alltid like klart tenkt og den kan uansett komme til å havne litt i bakgrunnen i løpet av prosjektets gang.

Endringsteori (Theory of Change) er et nyttig begrep for å få fram hvordan de ulike aktivitetene i INTERACT er tenkt å føre fram til de målene som er satt (mer om endringsteori hos Chen 2014).

Figur 4.1: *Endringsteori*

Aktørenes endringsteori
= deres implisitte eller eksplisitte
oppfatning av hvordan tiltaket
skal føre til resultater og mål-
oppnåelse

Det er mulig å betegne de ulike leddene i prosjektet som en sekvens:

a) input (selve intervensjonen, aktivitetene som legges inn) → b) de umiddelbare resultatene (sluttprestasjonene, «leveransene», output) → c) utfall (outcome) → d) virkning (impact).

For INTERACT vil dette kunne settes opp slik (Baklien 2004):

Figur 4.2: *Endringsteoriens sekvenser i INTERACT*

Output →	Outcome →	Impact
Avholdt modul eller enkelteleemt i modulen	Endret orientering blant deltakerne (mer oppmerksomhet om andre profesjoners mulige bidrag)	Endret praksis i yrkeslivet

Den endringsteoretiske kjeden i Figur 4.2. forutsetter at noe har gått forut, nemlig at noen har villet noe, for eksempel løse noe de ser som et problem: Noen vil noe, derfor gjør de noe («lager output»), og det fører (kanskje) til at de oppnår noe. «Oppnår» inneholder da både outcome og impact. Det at noen vil noe, innebærer altså at de har et mål. Målet bygger gjerne på en diagnose eller en problemdefinisjon. Anvendt på INTERACT betyr det at noen har ment at de ulike profesjonene som på en eller annen måte har med barn å gjøre, ikke samhandler godt nok og ikke vet nok om hverandre (jf. Baklien 2009). Det ønsker de altså å gjøre noe med. Derfor velger de å gjøre noe. Da blir det viktig framover, når INTERACT har integrert evaluering i arbeidet sitt, at man tar utgangspunkt i endringsteori og spør hvordan sammenhengen er mellom problemdefinisjon og handling. Er redskapene de rette: Kunne man like gjerne gjort noe helt annet eller gjort det litt annerledes? Hvis man ikke oppnår det man ønsker å kan det være fordi man gjør de rette tingene på feil måte, eller fordi de gjennomfører feil tiltak.

Det å bruke endringsteori kan tilsynelatende være et temmelig platt grep, naivt lineært og så videre. Ikke desto mindre viser det seg å kunne være et nyttig redskap til å strukturere evaluering. Dette gjelder ikke minst når det er snakk om egevaluering fortløpende av et pågående prosjekt. I tillegg til å virke strukturerende, hjelper

endringsteori til å tvinge fokuset vekk fra bare å snakke om input og output til også å omfatte utfall og virkning. Den bidrar til å vri oppmerksomheten framover i retning utfall og virkning. De mange utfordringene med å få til de umiddelbare resultatene (output), gjør at de prosjektansvarlige ofte ikke legger nok vekt på å bekymre seg over utfall og virkning. Aktiv bruk av endringsteori kan hjelpe INTERACT til å unngå denne fella.

Her må konsentrasjonen være på de prosessene som skaper eventuelle resultater. Hva skjer mellom output og outcome, og mellom outcome og impact? Dette dreier seg om øke bevisstheten om føringer som trekker i riktig retning, og hva som er bremsklosser man kanskje (eller kanskje ikke) kan gjøre noe med. Tiltak, intervensjoner og programmer foregår naturlig nok uten unntak i en sammenheng. Og nesten uten unntak tar de sikte på å gripe inn i noe utenfor seg selv (lage noen «årsakskjeder»). Det er derfor viktig ikke bare å fokusere på selve prosjektet og aktivitetene som inngår der, men også på handlingsrommet, prosessene og rammebetingelsene.

Målet for INTERACTs egevalueringsarbeid må være å si noe om *hvorfor* en intervensjon virket eller ikke virket.

Man kan se for seg at endringsprosessene består i at noen mekanismer settes i sving. Som Ray Pawson (2006: 25) uttrykker det:

”Interventions offer resources which trigger choice mechanisms (Mechanism), which are taken up selectively according to the characteristics and circumstances of subjects (Context), resulting in a varied pattern of impact (Outcome)”

Her er det altså snakk om underliggende mekanismer som utløses i en bestemt kontekst og som fører til et bestemt utfall. Med andre ord: Forhold på mikro- og makronivå virker inn på det tiltaket vi evaluerer (eller prøver å forklare). INTERACT tar sikte på å vekke interessen for, og ønsket om å samarbeide med, andre fag og profesjoner som har befatning med barn og unge. Her appellerer man til mekanismer som utløses av for eksempel faglig nysgjerrighet eller genuint ønske om å oppnå resultater i jobben som kommer barn og unge til gode. Omstendighetene rundt –

konteksten – kan legge til rette for at slik nysgjerrighet og ærgjerrighet pirres fram, eller så kan konteksten virke hemmende.

På mikroplanet kan det dreie seg om trekk ved studentene selv. Hvor sterke faglig er de i utgangspunktet? Kommer de fra et studium som er rettet inn mot barn og unge (barnevern, grunnskolelærer, barnehagelærer, faglærer for design og håndverk) eller er de rettet inn mot alle aldergrupper (fysioterapi, ergoterapi, sosialt arbeid, sykepleie studiested Kjeller, vernepleie, farmasi)? Det kan også dreie seg om trekk ved tiltaket, som gjerne kommer til syne allerede ved produksjonen av output. Et tydelig eksempel her viste seg da INTER1100 ble gjennomført første gangen, våren 2017. Da var det svært få deltakere fra utdanninger som ennå ikke hadde gjort INTERACT obligatorisk.

En annen kontekstuell faktor som kan tjene som eksempel: Er tekstene og forelesningene på INTERACT preget av faguttrykk fra bare noen av fagene som er involvert og er ukjente i andre? På makronivå kan man spørre om det studentene lærer av tverrprofesjonalitet kan anvendes i yrkeslivet. Legges det der til rette for tverrprofesjonelt arbeid med barn og unge? Hensikten med å understreke «Kontekst – Mekanisme – Utfall» er å motvirke tendensen de som gjennomfører prosjekter ofte har til å bli nærsynt opptatt av akkurat det de selv gjør, og dermed kommer i fare for å legge for liten vekt på hvordan det de gjør kommer i inngrep med omgivelsene, altså om tiltakene får mekanismer i sving.

4.1.2 Hvordan evaluere output?

Det er lettere å evaluere output enn outcome og særlig impact, men det er også det leddet i evalueringen som gir minst informasjon om det vi er mest ute etter å vite noe om, nemlig effekter. Likevel er det viktig ettersom det jo er output som er selve grunnaktivitetene som starter prosessen fram mot effekter. Å rette opp feil og mangler i produksjonen av output betyr derfor å sikre en støere kurs mot målene.

Output vil i INTERACTs tilfelle for eksempel være en gjennomført kursdag i INTER1100 eller et gjennomført INTER1100.

Hvilke data skal man basere seg på? Her finnes det allerede rutiner på OsloMet for tilbakemelding fra studentene. Denne typen kvalitetssikring dreier seg om output. Spørsmålene kan rettes tydelig mot undervisningsopplegg, arbeidsmåter, pensum og eventuelle andre outputs. Oppsettet for OsloMets kvalitetssikringssystem åpner for ulike måter å gjøre dette på. Det er ofte lav svarprosent fra studentene, men ofte gjennomfører man tilbakemeldingene fem minutters øvelser på forelesninger. Skjemaet er tilpasset den enkelt utdanningen, men en OsloMet-verktøykasse finnes. Det er opp til læreren å finne ut hvordan. Det kan dreie seg om gule lapper, elektronisk eller «one-minute». Lærerne levere emnerapport til studieleder, der emne-evalueringen inngår og tiltak foreslås for forbedring. Dette mates inn i en fagrapport som undertegnes av studenttillitsvalgt og lærer etter at sistnevnte har hatt samtale med medstudentene. Denne rapporten inngår så i kullrapporten. Det er også en fortløpende dialog med Fagutvalget. Studentundersøkelsen har fritekstsvar. Den leses av studieleder, som så anonymiserer og sender det ut til lærerne og deretter tar det opp på kullmøtene.

Studentene skal evaluere om lag hver femte uke, men klager ofte over at de ikke ser resultatene selv. De kommer jo gjerne først neste kull til gode. Motivasjonen for evaluering meldes å være lav blant studentene. Ofte svarer de mer på hva de er fornøyd/misfornøyd med, og ikke så mye om hvordan de lærer, hva de lærer av og læringsutbytte.

Det bør vurderes å la den LUI-baserte PhD-stipendiaten gjennomgå tilbakemeldingene studentene gir som ledd i kvalitetssikringen. Da kan han/hun se om mer substansiell tilbakemelding kan sikres gjennom annen spørsmålsstilling eller innføring av elementer av annen metode, som samtaler med studentene eller gruppeintervju. Eventuelt kan man gjennomføre en kort samtale med studentene under samlingene om hva de synes.

For vurderingen av outputs er det viktig at veilederne og foreleserne får anledning til å gi tilbakemeldinger etter gjennomføringen av hver modul.

4.1.3 Hvordan evaluere outcome?

Dette dreier seg om å vurdere hvordan aktivitetene i et prosjekt (output) «slår rot» og fører til outcome. Spørsmålet blir da hvordan output fører til outcome. Et ønsket outcome er at studenten har en generell forståelse av barndom og av barn og unges oppvekstprosesser i et samfunn preget av sosialt og kulturelt mangfold. Dertil skal de kunne utforske jenters og gutters hverdagsliv og deres subjektive forståelse av dette og ha en begynnende forståelse av tverrprofesjonelt samarbeid med barn, unge og familiene deres. Outcome er altså nokså likt det man i universitetssammenheng kaller læringsutbytte.

Her vil sentrale spørsmål være: Hvordan tar studentene de ulike læringstilbudene i bruk? Hva synes de selv de har lært og hva har de lært av?

Det vil være nødvendig å ha en idé om «baseline», utgangssituasjonen ved oppstart (se 4.5.2).

4.1.4 Hvordan evaluere impact?

Impact vil være hvordan INTERACT slår ut i tjenestene når studentene er kommet ut i jobb. Som nevnt, vil evaluering av impact i egentlig forstand være vanskelig å få til før etter at INTERACT har pågått en stund. Det vil likevel være mulig å skimte begynnende impact. En umiddelbar impact å se etter, vil være hvordan studentene i det videre løpet ser på sitt eget fag som en del av et større faglig hele i spørsmål som har med barn å gjøre. Dette vil det gå an å begynne å evaluere allerede i 2019

Hvordan evaluere impact (undersøke hvordan INTERACT slår ut i tjenestene når studentene er kommet ut i jobb)? Her vil for eksempel forhenværende studenter oppsøkes for eksempel tre år etter uteksaminering gjennom spørreskjemaer og / eller fokusgrupper. En annen hovedkilde for informasjon vil være studentens kontaktpersoner på praksisstedene når den tid kommer. Hvorvidt foreldre og barn skal spørres, bør vurderes nøye ettersom det ikke er sikkert de vil kunne si så mye om hvor tverrprofesjonelle den enkelte yrkesutøveren med INTERACT-bakgrunn har vært.

4.2 Hva bør gjøres?

Hittil i kapittelet er det gjort rede for måter å tenke rundt evaluering. Målet har vært å strukturere tenkningen for å unngå for stor vektlegging av rein kartlegging. Målet må være læring. Her skisseres hva som kan gjøres for å sikre læring.

4.2.1 Organisering av evalueringsarbeidet

Evalueringsarbeidet bør være en integrert del av det operative rundt INTERACT og ikke noe som skjer i all hast rundt avrapporteringer.

Hovedansvaret for det operative rundt evaluering bør gis én person, for eksempel et medlem av Styringsgruppa. En evalueringsgruppe bør opprettes for å utforme evalueringsspørsmålene og analysere funnene samt å sørge for at konklusjonene fores inn i det videre arbeidet med å raffinere og utvikle INTERACT. Prosjektleder og administrativ leder bør være medlemmer av denne gruppa. Den planlagte PhD-stipendiaten som skal jobbe med evaluering, bør også inngå sammen med involvert personell fra utdanningene og en studentrepresentant.

Behovet for ekstern assistanse etter at stipendperioden er utløpt, bør vurderes. Det kan være en fordel med «nøytral» instans, særlig hvis det er behov for å høre de faglig ansattes vurderinger av INTERACT eller hvis bidraget deres til INTERACT skal evalueres.

For å sikre fortløpende oppmerksomhet rundt evaluering og læring, bør ett av møtene i styringsgruppa hver av semester settes av til å drøfte følgende spørsmål:

- Hva har vi fått til? Hvorfor fikk vi det til?
- Hva har vi ikke fått til? Hvorfor fikk vi det ikke til?
- Hvilke prosesser fører til endring?

Denne diskusjonen bør foretas umiddelbart etter at funnene fra evalueringene av årets moduler er foretatt. Diskusjonen bør dokumenteres og referatføres og være en del av bakgrunnsrapirene for evalueringsdiskusjonen i styringsgruppa

neste semester. Det bør vurderes om en ekstern fasilitator skal lede denne debatten, men i første omgang vil det være naturlig at den bebudede PhD-stipendiaten har denne rollen.

4.2.2 Måter å identifisere effekt og attribusjon

Baseline

For å kunne si noe om hvorvidt INTERACT fungerer eller ikke, må man ha en formening om hva utgangspunktet – baseline – var. I tillegg kan baseline brukes til å undersøke om INTERACT har gitt effekter utover de effektene den øvrige undervisningen over tre år uansett hadde hatt på studentene. Det vil her være snakk om effekt av typen outcome.

Baseline kan finnes hos to grupper, for det første hos de studentene som tar fatt på INTERACT1100, og for det andre hos studenter som uteksamineres i 2019 og 2020, altså uten å ha fått tilbud om INTERACT. Det er altså baseline i målgruppa det er snakk om. Ved å sammenlikne de to gruppene det tredje året av utdanningen, kan man i tillegg si noe om attribusjon: Hvor mye av effekten kan tilskrives tiltakene i INTERACT? Begge temaene behandles her.

Å identifisere effekt

Her kan man tenke seg to hovedkilder til data. Den første kilden vil være en kjapp kortsvarsoppgave ved oppstart av INTER1100. Dette vil utgjøre baseline. Her får studentene i oppgave å svare på for eksempel tre spørsmål der svarene angir hva de vet om de andre profesjonene som inngår i INTERACT og hvordan de mener tverrprofesjonalitet i arbeidet med barn og unge vil hjelpe dem til å gjøre en god jobb etter studiene. Det bør settes av maksimalt tre kvarter til denne øvelsen, som jo også har et pedagogisk siktemål, men som ikke bør få preg av å være nok en test og dermed en ytterligere belastning. De samme spørsmålene stilles hver gang (ved oppstart INTER1100 og ved avslutning av INTER1200 og INTER1300) slik at utviklingen kan spores. Det bør være åpne svar, og ikke for eksempel avkryssing på en skala.

Her vil det være relevant å benytte seg av digitale løsninger. Oppgaven bør gis digitalt og svarene kodes (men anonymiseres) slik at hver enkelt respondents utvikling gjennom INTERACT-

løpet kan sammenlignes. Det vil da være viktig at det framgår hvilken utdanning de tar. INTERACTs evalueringsteam (se 4.5) vil så analysere funnene for eksempel ved at det foretas et tilfeldig utvalg av 100 besvarelser.

En muligens enklere modell vil være å ta utgangspunkt i det eksisterende systemet for kvalitetssikring gjennom tilbakemelding fra studentene. Her kan studentene bes om å oppsummere kortfattet hva de vet om de andre profesjonene og hvilket utbytte de ser for seg av INTERACT. Ulempen her vil være at det sannsynligvis ikke lar seg gjøre å spore den enkeltes utvikling fra INTER1100 til INTER1300.

Det bør også vurderes å etablere fokusgrupper av frivillige studenter. Disse bør i størst mulig grad være permanente, intakte gjennom hele studieløpet. INTERACTSs evalueringsgruppe (se 4.5.1) bør ha ansvaret for å moderere fokusgruppene, gjerne da PhD-kandidaten eller en ekstern. Fordelen med fokusgrupper, er at funn fra de elektroniske kortsvarstilkemeldingene der kan drøftes og utdypes.

Den andre hovedkilden til å evaluere studentenes utvikling, vil være prestasjoner og resonnementer fra oppgavebesvarelsene deres. Dette vil utgjøre et viktig datagrunnlag for evaluering av outcome. Hvilket refleksjonsnivå har de nådd? Underviserne er en viktig kilde her. Vil det være mulig å gi dem i oppgave å lage en «syntese» av hvor langt studentene har kommet etter hver INTERACT-modul?

Det vil i hovedsak være outcome og i mindre grad virkning (impact) som identifiseres på disse måtene.

Å identifisere attribusjon

Når man identifiserer effekt, for eksempel som beskrevet ovenfor, er det en mulighet for at effekten kommer av andre ting enn INTERACT. En mulig årsak til økt refleksjonsnivå rundt tverrprofesjonalitet, kan jo være at studenten rett og slett har modnet og er blitt faglig sterkere i løpet av studieløpet.

For å kunne si noe om attribusjon, må man derfor vite noe om hvordan tilstanden hadde vært uten INTERACT. Det kan man finne ut av ved å undersøke de studentene som ikke har gjennomgått INTERACT, det vil si de kullene på de involverte

utdanningene som uteksamineres i 2019 og 2020. De kan få de samme tre spørsmålene som skisseres i avsnittet ovenfor og som INTERACT-studentene kommer til å få.

Ved å sammenlikne svarene fra studentene på INTER1300 den ene siden og avgangsstudenter («forgjengerne» deres) som ikke har hatt INTERACT på den andre, vil man kunne si noe om hvorvidt INTERACT har hatt effekt utover det studieløpet uansett hadde forårsaket. Om kunnskaps- og refleksjonsnivået rundt tverr-profesjonalitet har økt, er det grunn til å tro at INTERACT har hatt effekt. Ved å analysere svarene nøyer, vil det være mulig å se hvor budskapet har nådd inn og hvor ikke og ut fra det justere undervisningen.

4.2.3 Evaluering av det organisatoriske

Mens evalueringen av effekter først og fremst vil dreie seg om studentene, og muligens undervisningspersonalet, vil evalueringen av hvordan effektene blir til – eller i verste fall ikke kommer – mye dreie seg om hvordan INTERACT ble designet, og arbeidet organisert. Det har allerede vært mye fortløpende evaluering i den prøve-og-feile-fasen INTERACT har vært inne i, hvor mye måtte starte opp svært raskt. Her har viljen og evnen til rask tilpasning til realitetene og fleksible løsninger vært stor. Når INTERACT kommer i vanlig gjenge, vil det være nødvendig å sikre arenaer for kritisk selv-refleksjon på rutinemessig basis. De styringsgruppemøtene som settes av til å evaluere, bør også ta for seg organisatoriske utfordringer. Studieledere og fagansvarlige ved de involverte utdanningene bør da i forkant ha sendt inn skriftlige momenter, der de peker på hva som har vært vanskelig siden sist og hva som kan gjøres med det. Det samme bør prosjektleder og administrativt ansvarlig gjøre. Temaer her vil være beslutningsstruktur, kommunikasjon og overholdelse av frister blant annet.

5 Konklusjoner og anbefalinger

INTERACT ha vært på etterskudd og i utakt med fristene på de involverte utdanningene. Dette skyldes at bevilgningen kom etter at undervisningsopplegget for 2017/2018 var fastlagt. Mye av etterskuddet har blitt innhentet i løpet av 2017, og man er nå i takt med årshjulet for program- og emneplanlegging. Arbeidsmåter, kommunikasjon og undervisningsopplegg begynner å ta form. Den første INTERACT-modulen – INTER1100 – har allerede vært gjennomført med gode erfaringer både når det gjelder det faglige og det praktiske. Men håpet om at studenter som ikke har INTERACT som obligatorisk aktivitet skulle delta, viste seg ikke å slå til. I etterkant av denne erfaringen bestemte prosjekt-eier, prorektor for utdanning ved OsloMet, at INTERACT skulle være obligatorisk for studentene på de deltakende utdanningene.

En del av innvendingene fra utdanningene som kom fram under evalueringen, er knyttet til at man satte i gang så kjapt, på etterskudd av årshjulene for fastsettelse av program- og emneplaner. Det har vært problemer med informasjonsflyten vertikalt, men ved å jobbe med timing, mottakerbevissthet og gjentakelse er også dette bedret. Informasjonen var i startfasen litt for lite konkret til at den slo i gjennom ute i utdanningene, der pågangen av informasjon fra ulike initiativer kan være stor. Styringssignaler fra politisk hold og fra OsloMet om økt satsing på tverrprofesjonalitet har hjulpet på INTERACT's gjennomslag.

Selv om alle i prinsippet er for tverrprofesjonalitet, er det temmelig ulike fag som skal jobbe sammen i INTERACT. Det er ulik grad av forankring og eierskap på de deltakende utdanningene. Noen dreier seg bare om barn og unge, andre om barn og unge bare som én av flere grupper de jobber med. Noen har ikke om barn det første året. Noen av utdanningene er rammestyrte med svakere fleksibilitet med hensyn til å ta inn nye ting på pensum og å

omfordele studiepoeng. Noe må jo da ut. Det er ulikhet med hensyn til fagterminologi og noen kjenner seg mer hjemme i INTERACT enn andre. Noen har mye av pensumet på INTERACT fra før.

For å lykkes med en eventuell søknad om SFU i 2019, må INTERACT overbevise på følgende punkter: Forskningsbasert undervisning, eierskap på alle ledelsesnivåer, eksterne koblinger på institusjonen, gode internasjonale nettverk, brei spredning, god sammenheng mellom teori og praksis, studentmedvirkning i ledelsen, fagfellevurderinger, digitalisering, dokumentasjon, tett kobling til interessenter, systematisk evaluering av prosesser og resultater. På de aller fleste av disse punktene er INTERACT godt i gang, slik denne evalueringen viser. Det er viktig å knytte seg opp til og benytte seg av at digitalisering og internasjonalisering er OsloMets to satsingsområder.

Det er anbefalt å følge med på NOKUTs – det vil si den institusjonen som overtar arbeidet med SFU'er – sitt faglige arbeid med SFU, der state-of-the art innen SFU ikke bare reflekteres, men utvikles.

Forskningsbasert undervisning

NOKUT skjeler til praksis fra forskningen og har overført elementer derfra til undervisningen, for eksempel oppfordringer om fagfellevurdering. Dette blir viktigere framover og ligger i Stortingsmeldingen «Kvalitet i høyere utdanning» fra 2017. INTERACT bør derfor ta med seg arbeidsmåter fra forskningen inn i undervisningen. Det bør tydeliggjøres hvordan man er koblet opp mot forskning.

Undervisningen, slik den er lagt opp til i planene og gjennomført i INTER1100, gjennomføres av folk med forskningsbakgrunn. Det er viktig å understreke dette overfor studentene, og la forskningen komme tydelig til syne i undervisningen. Det gjelder alle utdanningene som er med i INTERACT. Likevel vil dette ikke være nok siden INTERACT dreier seg om tverrprofesjonalitet, og må basere seg også på forskning om dét, ikke bare forskning innenfor enkeltfagene.

Det legges opp til fire stipendiater knyttet til INTERACT. To av disse har 40 prosent arbeidsplikt, mens de to andre har vanlige tre-årige stipendiatkontrakter. Stipendiatene vil kunne gi

INTERACT solid faglig støtte og styrke INTERACTs evne til å operere forskningsbasert om tverrprofesjonalitet. INTERACT bør skissere en plan for hvordan dette skal oppnås.

En god SFU skal bringe ulike miljøer sammen for å utvikle undervisning. Man må kunne vise til at man skaper et læringsfellesskap ("learning community"). Dette er allerede en av INTERACTs styrker, men for å bli enda bedre, kan INTERACT skjele til eksisterende SFU'er, som Biocid. Biocid har begynt ikke bare å snakke om forskergrupper, men har tatt dette begrepet i bruk også på undervisningssiden – og har opprettet undervisningsgrupper. Disse går for eksempel sammen om å utvikle fagplaner. SFU'en på Musikkhøyskolen plasserer lærerne sammen sånn at de må jobbe sammen. Universitetet i Oslo og NTNU har jobbet med universitetspedagoger for å lære og for å spre kunnskapen og ferdighetene i institusjonen, og de har brukt PhD'er.

INTERACT bør satse på å få publisert et par fagartikler om tverrprofesjonalitet innen 2019.

«Eierskap» på alle ledelsesnivåer

Det er nødvendig å utvikle eierskap på alle ledelsesnivåer fra rektoratet, dekaner og ned til studieprogramnivå. Det å få til et effektivt senter som skal arbeide på tvers av det som per i dag er en sterk silostruktur, krever en styrke INTERACT med sine rundt fire millioner kroner årlig til rådighet ikke har. Hvordan forankring i ledelsesnivåene er håndtert, kan komme til å skille klinten fra hveten blant SFU-søknadene i 2019.

Mye av innsatsen i INTERACT den første tida har dreid seg om forankring og utvikling av bredt eierskap. INTERACT har likevel fremdeles preg av å være en aksjonsgruppe av ildsjeler. Støtten fra rektoratet er tydelig gjennom strategimidlene, men det er likevel et behov for at INTERACT leverer resultater raskt for at rektoratet skal utvikle et entusiastisk eierskap til prosjektet. Her vil det være viktig å vise at prosjektet er en pådriver for å bruke digitale løsninger samt å koble seg opp internasjonalt.

Forankringen på fakultetene varierer fremdeles, og i de enkelte utdanningene er det fremdeles temmelig personavhengig hvor det er full støtte og hvor det er mer tilbakeholdenhet. Men i løpet av vinteren 2017/18 har det i takt med at INTER1100 og det øvrige

arbeidet har tatt konkret form, skjedd en del positivt når det gjelder forankring. Det vil være nødvendig å sikre at alle utdanningene som deltar, får en plass i det tverrfaglige samarbeidet.

INTERACTs Arbeidsgruppe har av praktiske og økonomiske årsaker ikke hatt representanter for alle de berørte utdanningene. Derfor er det viktig å passe på at alle utdanningene, med sine ulike tradisjoner, perspektiver og terminologier, trekkes inn i pensumutvikling og veiledning.

For å styrke eierskapet i de deltakende utdanningene, kan det være en idé å opprette en gruppe ved siden av Arbeidsgruppa med én person fra alle utdanningene. Denne kunne møte for eksempel én gang i semesteret. Denne gruppa kunne bidra til bedre forankring og «eierskap» og ikke minst være en arena for meldinger fra utdanningene inn i Arbeidsgruppa. Initiativet til å opprette et «fagråd», der representanter fra alle involverte utdanninger inngår, er i tråd med denne anbefalingen. Det er mulig det trengs både en faglig og en administrativ gruppe av denne typen for INTERACT.

For å sikre breiere forankring for INTERACT på OsloMet i de til enhver tid deltakende utdanningene, hadde det nok vært en fordel om det fantes fora for ledere med tilsvarende oppgaver og som omfattet samtlige utdanninger. Studielederforum, som eksisterte tidligere på HiOA er et eksempel på en slik ordning og kunne muligens tas opp igjen.

Eksterne koblinger på OsloMet

Det er viktig å få til koblinger ut fra INTERACT til andre deler av OsloMet. En god SFU har noe unikt å vise andre, og sprer for eksempel nye og gode arbeidsmetoder rundt på institusjonen. De skal ha en spredningseffekt. Derfor er det viktig at INTERACT er synlig på OsloMet og bidrar til tverrfaglighet også i andre utdanninger enn de som er med i INTERACT og på andre områder enn barn og unge. Her er det viktig at pro-dekaner, instituttledere og studieledere framsnakker prosjektet.

Spredning utover OsloMet

Et suksesskriterium for en SFU, er at den har påvirkning utenfor eget nærmiljø, ikke bare på egen institusjon, men også nasjonalt,

internasjonalt og i fagene. Den må ha gode alliansepartnere innad på OsloMet og utad.

INTERACT har nå skaffet seg mye erfaring med å «selge» prosjektet innad på OsloMet. Disse oppøvde evnene bør også benyttes utad. Kompetanse her vil være nyttig, ikke minst med tanke på en ny søknad. Det hører også med her at OsloMet som institusjon, fra rektorat, dekanater, studieledere og emneansvarlige må ta energisk del i dette salgsarbeidet innad og utad.

Internasjonale nettverk

Det er viktig med gode internasjonale nettverk, blant annet for å sikre fagfellellevurderinger av aktivitetene. Et steg i retning internasjonal forankring av INTERACT er den internasjonale workshopen som planlegges høsten 2018 på basis av forskernettverket «Barn og unge på tvers». I juni 2019 planlegges en konferanse med internasjonal deltakelse.

Det er nødvendig å satse fullt på dette arbeidet allerede nå. Det kan være fatalt for en søknad om den overser viktige fagmiljøer av relevans internasjonalt. Det er neppe noen fare for at INTERACTs medlemmer mangler oversikt over egne fagfelt, men her er det snakk om å finne fram til internasjonalt ledende miljøer på tverrprofesjonalitet i arbeidet med barn.

INTERACT har jobbet med å finne fram til internasjonale fagmiljøer på brei tverrprofesjonalitet. Et miljø i Storbritannia ble identifisert, men det er nedlagt. Ellers finnes det en god del miljøer som driver med tverrprofesjonalitet, men da bare på tvers av de ulike helse- og sosialfagene. Centre for the Advancement of Interprofessional Education (CAIPE) CAIPE er ett eksempel, og INTERACT er medlem i denne organisasjonen. INTERACT bør fortsette letingen etter relevante forskere og miljøer å samarbeide med internasjonalt.

Sammenheng mellom teori og praksis, tett kobling til interessenter

SFU'er som lykkes, har mange interessenter/stakeholders, noen som bryr seg. Dette var et sterkt punkt i daværende HiOAs 2016-søknad der det var gode eksterne partnere. I en framtidig søknad er det viktig å vise at praksisstedene vil ha nytte av INTERACT. Derfor viktig at søknaden viser at det har vært systematisk

samarbeid over tid med interessentene i forkant. INTERACT har opplevd stor interesse fra mulige praksissteder, men også frafall på grunn av problemer med frikjøp av personell.

OsloMet har god oversikt over hvilke studenter som har vært ute i praksis. Det vil være en fordel om OsloMet får et bedre system for å holde oversikt over hvilke studenter som er ute i praksis til enhver tid, og hvem som skal.

Studentmedvirkning i ledelsen

Et viktig element i en god SFU etter NOKUTs kriterier, er at studentene skal ha eierskap og å være en del av senterledelsen. INTERACT har helt fra starten av hatt studentmedvirkning med stort engasjement, særlig gjennom den tverrfaglige studentgruppa Barn Oss i Mellom. Dette kalles internasjonalt 'student engagement' og 'co-creation' i utviklingen av studieopplegg og er i vinden internasjonalt. Tekniska Högskolan i Lund har 'scholarship on teaching and learning', der dette er sentralt. SFU'en Biocid har jobbet mye med studentengasjement. INTERACT bør se nærmere på faglitteraturen og de praktiske erfaringene fra andre steder. Ut fra intervjuer med studenter som deltok på den første gjennomkjøringen av INTER1100, framgår det at de er motiverte og hadde gledet seg til å treffe studenter fra andre utdanninger.

Digitalisering

Arbeidet med å nyttiggjøre seg digitale arbeidsmåter i driften av INTERACT og undervisningen har hengt litt etter på grunn av høyt arbeidspress i startfasen. Når INTERACT nå er i ferd med å innhente etterslepet tidsmessig, bør jobbingen med digitalisering av arbeidsmåtene prioriteres høyere enn hittil (mer om dette i 2.3 ovenfor). Det er viktig å passe på at digitaliseringsarbeidet skjer i takt med utprøvingen av digitale løsninger på hele OsloMet.

Systematisk dokumentasjon og evaluering av prosesser og resultater

Her er det nødvendig med systematikk og fortløpende dokumentasjon, ikke bare av resultater, men også prosesser. Det er viktig å dokumentere det som gjøres, både det bra og det dårlige, og hva man i så fall gjør med det.

Det bør framgå tydelig hvordan INTERACT følger opp underveis, med stoppunkter. Det er viktig at det ikke bare er interne, men også eksterne evalueringer.

Et hovedformål med evalueringene er å få fram hva studentene får ekstra av at SFU'et finnes. Endrer studentene atferd, som for eksempel interessehorisont eller evne til åpenhet for andre profesjoner? Neste spørsmål blir om dette fører til varig endring (impact). Blir uteksaminerte OsloMet-studenter fra de involverte fagene og utdanningene gode på tverrprofesjonelt samarbeid? Eller rettere sagt, bedre enn de ville vært uten INTERACT?

Anbefalinger om evalueringsarbeidet er gitt i detalj i kapittel 4 ovenfor. Evalueringsarbeidet bør gjøres fortløpende ved at det opprettes en evalueringsgruppe. Enten kan dette tenkes som en gruppe bestående av medlemmer av INTERACT's Arbeidsgruppe eller så kan man favne breiere og la for eksempel prosjektleder, administrativt ansvarlig, PhD-stipendiaten og en eller flere representanter fra utdanningene og studentrepresentant inngå. Det er viktig at gruppa ikke blir for stor. Én person bør ha ansvaret for å holde i evalueringsarbeidet, en «evalueringsjef».

Evalueringsgruppa har ansvar for formulering av evaluerings-spørsmålene som stilles til informantene. Disse er studentene, de involverte administrativt ansatte på utdanningene, veiledere og undervisere, samt, når INTER1300 er gjennomført, også praksisstedene.

Evalueringsgruppa lager en rapport på bakgrunn av disse tilbakemeldingene som legges til grunn for diskusjonene i styringsgruppa. Styringsgruppa lager en halvårsplan med tiltak på basis av diskusjonen. På den ene siden er det et ønske om at data er basert på vurderinger og refleksjoner fra de spurte. På den andre siden er ikke hensiktsmessig å pålegge studentene å levere nye «besvarelser». Det er viktig å sørge for at evalueringsarbeidet ikke så omfattende at det blir overbelastning.

I den intense pilotfasen er det nok nødvendig å ha evaluering på dagorden i styringsgruppa hvert semester, men deretter bør det vurderes å redusere dette til en årlig praksis.

Systematisk jobbing med søknadsprosessen alt nå

Anbefalingene ovenfor er alle rettet inn mot å kunne redegjøre godt for de kravene som stilles til en SFU. I tillegg er det

nødvendig å begynne arbeidet med å forberede seg på sjangeren «søknad». Den stiller noen spesifikke krav til innhold og framstillingsform samt tydelighet når det gjelder design, pengebruk og tidsplan. Dette gjelder både krav til selve søknaden og til forberedelser ved eventuelt institusjonsbesøk.

Her vil det være tilrådelig å inngå samarbeid med OsloMets forskningsadministrasjon, som har mye erfaring med søknadskrav til forskningsprosjekter. Hovederfaringene herfra vil være overførbare til utdanningssøknader, men det vil også være nødvendig å ta høyde for de særegne kriteriene som gjelder for SFU. Kursing av INTERACTs Arbeidsgruppe i søknadsskriving bør vurderes.

Andre anbefalinger

Tydelige signaler fra rektoratet om at INTERACT vil bestå over noen tid, også dersom SFU-søknaden ikke skulle lykkes, ville sannsynligvis gjøre oppslutningen og innsatsen større fra de involverte og potensielle utdanningene.

I stedet for ettårige bevilgninger, som kommer usynkronisert med fristene for undervisningsplanleggingen, burde det innføres to- eller tre-årige bevilgninger. For å sikre framdrift bør da hvert års bevilgning gjøres avhengig av tilfredsstillende årsrapportering.

INTERACT bør utarbeide en årlig rapport i tillegg til en årlig evalueringsrapport. De berørte utdanningene bør i tillegg ha noen avsnitt om INTERACT i sine årsrapporter.

INTERACT må legges inn som fast arbeidskrav.

Litteratur

- Baklien, Bergljot (2000): Evalueringsforskning for og om forvaltningen i Foss, O. & Mønnesland, J. (red): Evaluering av offentlig virksomhet. NIBRs pluss-serie 4:2000. Oslo: Norsk institutt for by- og regionforskning
- Baklien, Bergljot (2004). Følgeforskning. Sosiologi i dag, 34(4), 49-66
- Baklien, Bergljot (2009): Skole, barnehage, barneverntjeneste - bilder av "de andre" hindrer samarbeid, Tidsskriftet Norges Barnevern, 86(4): 236-245
- Chen, Huey T. (2014): Practical program evaluation, Thousand Oaks, Calif: Sage
- Halvorsen, A. & Madsen, E.L. (2013): Styring og læring gjennom evaluering. Evaluering: tradisjoner, praksis, mangfold. Bergen: Fagbokforlaget
- Nählinder, J. (2009). Følgeforskning i ett innovationsprosjekt i Lennart Svensson, Göran Brulin, Sven Jansson, Karin Sjöberg (red.), Lärande utvärdering genom följeforskning, Lund: Studentlitteratur, ss. 183-194
- Patton, M. Q. (1996): A world larger than formative and summative. Evaluation Practice, 17(2), 131-144
- Pawson, Ray (2006) "Evidence-based Policy – A Realist Perspective", Thousand Oaks, Calif: Sage, p. 25

Svensson, L., Brulin, G., Jansson, S. & Sjöberg, K. (eds.) (2009):
Lärande utvärdering genom följeforskning. Lund:
Studentlitteratur

Vedlegg 1

Liste over intervjuer og observasjon

Observasjon, International Workshop INTERACT, 11.-12.9.17

Gruppeintervju med Arbeidsgruppa, mandag 30. oktober, 8.30-10.00. Deltakere:

Prosjektleder Liv Mette Gulbrandsen, professor, tilsatt på INTERACT, fakultet SAM

Førstelektor Ingvil Øien, fakultet HF, fysioterapi

Førstelektor Inger Ulleberg, fakultetet LUI, studielederområde 1

Høgskolelektor Camilla Foss. Fakultet HF. Farmasi

Professor Knut Løndal, Fakultetet LUI, studielederområde 4

1.aman. Anne Greve, Fakultet LUI, studielederområde 2

Seniorrådgiver Monica Melhus, administrativ leder, HF, seksjon for studieadministrasjon og internasjonalisering, studiested Kjeller

Observasjon på veilederkurs 2.11.17

Intervju med Monica Melhus, 9.11.17

Intervju med Kjersti Sortland, studieleder, sykepleie Kjeller, 9.11.17

Intervju med Jorunn Vindegg, studieleder, sosialt arbeid, 9.11.17

Observasjon på styringsgruppemøte INTERACT 10.11.17

Intervju med Siri Tessem, emneansvarlig fysioterapi, 10.11.17

Intervju med Karen Engeland, studieveileder vernepleie, 13. 11.17

Intervju med Ole-Jacob Skodvin, sjef analyseenheten og Helen Bråten, prosjektansvarlig NOKUT, 14.11.17

Intervju med Solfrid Tandberg Øhrn, studieleder lærer 1-7, 14.11.17

Intervju med Camilla Foss, farmasi, 15.11.17

Intervju med Karen Marie Skjæveland, Barn Oss i Mellom, 20.11.17

Intervju med Alicja Olkowska, studieleder, Barnevern, 23.11.17

Intervju med seniorrådgiver Hanne Bruvik (kontaktperson i sentraladministrasjonen, vedrørende systemtekniske løsninger, FS) og seniorrådgiver Inna Volkova (FS-superbruker på LUI, der INTERACT systemteknisk er plassert), 23.11.17

Intervju med Nina Waaler, pro-rector og leder for INTERACT's styringsgruppe, 16.1.2018

Intervju med fem grupper studenter under INTER1100, 5. 1. 18

I tillegg har det vært møter og samtaler med medlemmer av INTERACT's Arbeidsgruppe, særlig Gulbrandsen og Melhus

Kort samtale med OsloMets rektor Curt Rice, 31.1.18

Ledelse av to workshoper om INTERACT og tverrprofesjonalitet på OsloMets ledersamling 31.1.18